Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 19 d.*

„Dempingas – Tam tikrų Kinijos ir Taivano kilmės nerūdijančiojo plieno vamzdžių ir vamzdelių sandūriniu būdu privirinamų jungiamųjų detalių (gatavų ir negatavų) importas – Galutinių antidempingo muitų nustatymas – Normalioji vertė – Koregavimai – Akivaizdi vertinimo klaida – Pareiga motyvuoti“

Byloje T-228/17

Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, įsteigta Vendžou (Kinija), atstovaujama advokato S. Hirsbrunner,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky ir E. Schmidt,

atsakovę,

palaikomą

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos B. Driessen ir H. Marcos Fraile,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2017 m. sausio 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/141, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės nerūdijančiojo plieno vamzdžių ir vamzdelių sandūriniu būdu privirinamoms jungiamosioms detalėms (gatavoms ir negatavoms) nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 22, 2017, p. 14),

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (pranešėjas) ir I. Reine,

posėdžio sekretorius F. Oller, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. sausio 22 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd* yra Kinijoje įsteigta bendrovė, kuri gamina ir į Europos Sąjungą eksportuoja nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių sandūriniu būdu privirinamas jungiamąsias detales (toliau – vamzdžių jungiamosios detalės).

2 Gavus 2015 m. rugsėjo 14 d. Europos Sąjungos nerūdijančio plieno sandūriniu būdu privirinamų jungiamųjų detalių pramonės apsaugos komiteto skundą, Europos Komisija, remdamasi 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22) (pakeistas 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21)), 2015 m. spalio 29 d. paskelbė Pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių sandūriniu būdu privirinamų jungiamųjų dalių (gatavų ir negatavų) inicijavimą (OL C 357, 2015, p. 5). Reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją procesinės normos paprastai yra taikomos visiems joms įsigaliojus nagrinėjamiems teisiniams ginčams (žr. 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-610/10, EU:C:2012:781, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto materialinės teisės normos turi būti aiškinamos taip, kad jos taikomos prieš jų įsigaliojimą susidariusioms situacijoms tik tuo atveju, jei iš jų teksto, tikslo ir paskirties matyti, kad toks poveikis joms turi būti suteiktas (1981 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Meridionale Industria Salumi ir kt.*, 212/80–217/80, EU:C:1981:270, 9 punktas ir 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija / Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 44 punktas). Taigi, toliau kaip pagrindinėmis taisyklėmis reikia remtis Reglamentu Nr. 1225/2009, o kaip procedūrinėmis taisyklėmis – Reglamentu Nr. 1225/2009 ar Reglamentu 2016/1036, atsižvelgiant į nagrinėjamos procedūros užbaigimo datą.

3 Atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas laikotarpis nuo 2014 m. spalio 1 d. iki 2015 m. rugsėjo 30 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Žalos vertinimui reikšmingų pokyčių nagrinėjimas apėmė laikotarpį nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2015 m. rugsėjo 30 d. (toliau – analizės laikotarpis).

4 Per procedūrą Komisijoje Kinijos metalų, mineralų ir cheminių medžiagų importuotojų ir eksportuotojų prekybos rūmai (toliau – CCCMC) atstovavo kai kuriems Kinijos vamzdžių jungiamųjų detalių gamintojams.

5 Buvo atliktas ieškovės patalpų patikrinimas laikantis Reglamento Nr. 1225/2009 16 straipsnio (pakeistas Reglamento 2016/1036 16 straipsniu).

6 Ieškovė nepateikė prašymo pripažinti jos, kaip rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios bendrovės, statuso, remiantis Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies b punktu (pakeistas Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies b punktu).

7 2016 m. liepos 25 d. CCCMC pateikė pastabas dėl preliminarių išvadų. Ji paprašė Komisijos atskleisti visą su Sąjungos pramone susijusią informaciją, kurią ji turėjo preliminarių išvadų etape.

8 2016 m. spalio 27 d. Komisija pranešė apie savo galutines išvadas ir nustatė 2016 m. lapkričio 16 d. terminą pastaboms pateikti. Savo išvadose Komisija informavo apie savo sprendimą naudoti Taivaną kaip panašią šalį nustatant normaliąją vertę, kiek tai susiję su Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojančiais gamintojais.

9 2016 m. lapkričio 16 d. CCCMC ir ieškovė pateikė savo pastabas dėl galutinių išvadų. Ieškovė tvirtina, kad terminas, nustatytas jos pastaboms pateikti, atsižvelgiant į tam tikrų duomenų, pirmą kartą pateiktų galutinėse išvadose, svarbą, yra nepakankamas. CCCMC paprašė būti išklausytiems Komisijoje. Komisija pasiūlė datą surengti susitikimą, ją CCCMC įvertino kaip pernelyg artimą, atsižvelgiant į formalumus, būtinus susijusiems asmenims atvykti į Briuselį (Belgiją), todėl susitikimas neįvyko.

10 2016 m. lapkričio 25 d., tam tikroms procedūros šalims pateikus pastabas, Komisija pranešė apie savo peržiūrėtas galutines išvadas, kuriose buvo pateikti papildomi duomenys ir informacija ir nustatytas 2016 m. lapkričio 29 d. terminas pastaboms pateikti. CCCMC paprašė pratęsti minėtą terminą. Kadangi šis prašymas buvo atmestas, CCCMC savo pastabas pateikė per nustatytą terminą.

11 2017 m. sausio 26 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/141, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės nerūdijančiojo plieno vamzdžių ir vamzdelių sandūriniu būdu privirinamoms jungiamosioms detalėms (gatavoms ir negatavoms) nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 22, 2017, p. 14; toliau – ginčijamas reglamentas).

12 Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnį ieškovei nustatytas 48,9 % dydžio antidempingo muitas.

II. Procesas ir šalių reikalavimai

13 2017 m. balandžio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.

14 Atsižvelgiant į ieškovės prašymus, pateiktus 2017 m. balandžio 27 d. ir spalio 13 d. remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 66 straipsniu, tam tikrų gamintojų, bendradarbiavusių per nagrinėjamą procedūrą Komisijoje, pavadinimai ir ieškovės pateiktas įrodymas šiame sprendime nenurodomi.

15 2017 m. birželio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Europos Sąjungos Tarybos prašymą leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimus tik tiek, kiek tai susiję su ieškovės ieškinio penktuoju pagrindu.

16 2017 m. liepos 27 d. sprendimu Bendrasis Teismas leido įstoti į bylą Tarybai.

17 Teisėjui pranešėjui pasiūlius, Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) 2018 m. lapkričio 6 d. nusprendė pradėti žodinę proceso stadiją ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytą proceso organizavimo priemonę, paragino ieškovę pateikti faktinius įrodymus, kad jai Komisijoje atstovauja CCCMC. Ieškovė Bendrojo Teismo prašymą įvykdė per nustatytą terminą.

18 Atsakydama į ieškovės argumentus ir įrodymus, pateiktus atsakant į šio sprendimo 17 punkte minėtą proceso organizavimo priemonę, Komisija per posėdį pateikė įrodymų, kad ieškovei Komisijoje neatstovauja CCCMC.

19 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis yra su ja susijęs,

– priteisti iš Komisijos ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

20 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

– subsidiariai – atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

21 Taryba Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

22 Atsakydama į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą Komisija pareiškė atsisakanti reikalavimų pripažinti ieškinį nepriimtinu; šis atsisakymas laikytinas priimtinu.

23 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo penkis pagrindus. Ieškinio pirmasis pagrindas grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida, nešališkumo vertinant įrodymus nebuvimu, ieškovei tenkančia pernelyg didele įrodinėjimo našta, ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimu ir nepakankamu Komisijos motyvavimu nustatant pakeičiamumą. Antrasis pagrindas grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida ir nepakankamu motyvavimu dėl normaliosios vertės koregavimo. Trečiasis pagrindas grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida ir piktnaudžiavimu įgaliojimais nustatant analizės laikotarpį. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas gero administravimo ir skaidrumo principų bei teisės į gynybą pažeidimu. Penktasis pagrindas grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida taikant vertinimą, kuris skirtas ne rinkos ekonomikos valstybėms. Siekdamas nuoseklumo Bendrasis Teismas ieškinio penktąjį pagrindą analizuos prieš antrąjį pagrindą. Iš tiesų klausimą dėl to, ar Komisija teisėtai taikė normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, atsižvelgdama į ne rinkos ekonomikos valstybes, reikia nagrinėti prieš klausimą, analizuojamą antrajame pagrinde ir susijusiame su Komisijos atsisakymu naudoti Kinijos rinka grindžiamus duomenis siekiant apskaičiuoti minėtą normaliąją vertę.

A. Dėl esmės

1. Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida, nešališkumo vertinant įrodymus nebuvimu, ieškovei tenkančia pernelyg didele įrodinėjimo našta, ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimu ir nepakankamu motyvavimu, nustatant pagal standartus ASME/ANSI ir EN/DIN gaminamų vamzdžių jungiamųjų detalių tarpusavio pakeičiamumą

24 Nagrinėjant šį pagrindą visų pirma reikia išanalizuoti antrąjį kaltinimą, grindžiamą ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimu, toliau kartu – pirmąjį, trečiąjį ir ketvirtąjį kaltinimus, grindžiamus akivaizdžia klaida, nešališkumo vertinant įrodymus nebuvimu ir pernelyg didele ieškovei tenkančia našta, galiausiai – penktąjį kaltinimą, grindžiamą nepakankamu motyvavimu.

a) Dėl ieškinio pirmojo pagrindo dalyko

25 Iš ginčijamo reglamento 47 konstatuojamosios dalies matyti, kad šiame tyrime nagrinėtos „[Kinijos] ir Taivano kilmės vamzdžių ir vamzdelių sandūriniu būdu privirinamos jungiamosios detalės iš austenitinio nerūdijančiojo plieno markių, atitinkančių AISI 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 ir 321H ir jų atitikmenų pagal kitas normas tipus, kurių didžiausias išorinis skersmuo ne didesnis kaip 406,4 mm, o sienelių storis ne didesnis kaip 16 mm, kurių šiurkštumas ne mažesnis kaip 0,8 mikrometro, ne junginės, gatavos arba negatavos“ ir kad „[p]roduktas priskiriamas [prie] KN kod[ų] ex 7307 23 10 ir ex 7307 23 90“. Iš ginčijamo reglamento 48 konstatuojamosios dalies matyti, kad „[n]agrinėjamasis produktas gaminamas iš esmės pjaustant ir formuojant vamzdžius ir vamzdelius“ ir kad jis „naudojamas nerūdijančiojo plieno vamzdeliams ir vamzdžiams sujungti“; jo „būna įvairių formų – alkūnės, reduktoriai, trišakiai ir užmovos“.

26 Ieškovės argumentai grindžiant pirmąjį pagrindą gali būti suskirstyti į penkis kaltinimus. Pirmasis kaltinimas susijęs su akivaizdžia klaida, kurią Komisija padarė priėjusi prie išvados apie vamzdžių jungiamųjų detalių, pagamintų laikantis standarto ASME/ANSI, ir tų, kurios pagamintos laikantis standarto EN/DIN, tarpusavio pakeičiamumą. Antrasis kaltinimas susijęs su tariamu Komisijos padarytu ieškovės teisės į gynybą pažeidimu, kiek tai susiję su pastabomis, kurias ji siekė pateikti per antidempingo procedūrą ir kurios susijusios su jungiamųjų detalių, pagamintų laikantis minėtų dviejų standartų, tarpusavio pakeičiamumo klausimu. Trečiasis kaltinimas susijęs su tariamu Komisijos nešališkumo nebuvimu vertinant įrodymus dėl jungiamųjų detalių, pagamintų laikantis minėtų dviejų standartų, tarpusavio pakeičiamumu. Ketvirtasis kaltinimas susijęs su Komisijos ieškovei nustatyta pernelyg didele tarpusavio pakeičiamumo įrodinėjimo našta. Penktasis kaltinimas susijęs su tariamu nepakankamu Komisijos motyvavimu, kiek tai susiję su minėto pakeičiamumo nustatymu.

27 Dublike ieškovė, atsakydama į atsiliepimo į ieškinį argumentus, patikslino, kad jos ieškinio pirmajame pagrinde nesiekiama ginčyti aptariamo produkto apibrėžimo, pateikto ginčijamo reglamento 47 ir 48 konstatuojamosiose dalyse. Ji nurodo, kad jos pirmasis pagrindas susijęs su Komisijos atliktos produktų, kurie yra dempingo objektas Sąjungoje, poveikio siekiant nustatyti žalą ir priežastinį ryšį analizės galiojimu. Ji teigia, kad jos kaltinimai dėl akivaizdžios vertinimo klaidos buvimo, dėl nešališkumo nebuvimo vertinant įrodymus, dėl ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimo ir nepakankamo motyvavimo, kiek tai susiję su tarpusavio pakeičiamumo nustatymu, susiję su Komisijos atlikto dempingo objektu esančio importo poveikio Sąjungos pramonės gamybai vertinimo galiojimu siekiant nustatyti žalą ir priežastinį ryšį. Ji tvirtina, kad Sąjungos gamintojai gamina beveik vien standartą EN/DIN, o Kinijos gamintojai – beveik vien standartą ASME/ANSI atitinkančias vamzdžių jungiamasis detales. Taigi, kadangi vamzdžių jungiamųjų detalių, atitinkančių standartą ASME/ANSI, importas iš Kinijos iš esmės negali būti pakeistas standartą EN/DIN atitinkančiomis prekėmis, kurias iš esmės gamina Sąjungos gamintojai, Komisija negalėjo objektyviai ir argumentuotai nuspręsti, kad importas daro didelę žalą Sąjungos pramonei.

28 Per posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą Komisija teigė, kad šio sprendimo 27 punkte ieškovės nurodytas argumentas turėjo būti vertinamas kaip naujas argumentas, nes savo ieškinio pirmojo pagrindo motyvuose ieškovė neginčijo Komisijos atliko žalos vertinimo.

29 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šio sprendimo 27 punkte paminėtais ieškovės argumentais plėtojami ieškinyje pateikti argumentai, atsakant į Komisijos atsiliepime į ieškinį pateiktus argumentus, susijusius su jai tenkančiais reikalavimais apibrėžiant atitinkamą produktą. Ieškovė ieškinyje iš tiesų ginčija Komisijos pateiktą dviejų standartų EN/DIN ir ASME/ANSI tarpusavio pakeičiamumo vertinimą. Dublike ieškovė patikslino, kad šiais argumentais siekiama ginčyti Komisijos atliktą žalos vertinimą. Todėl jų nereikia laikyti nauju pagrindu.

b) Dėl antrojo kaltinimo, grindžiamo ieškovės teisės būti išklausytai, kiek tai susiję su dviejų standartų tarpusavio pakeičiamumo nustatymu, pažeidimu

30 Savo antrajame kaltinime ieškovė nurodo, kad Komisija pažeidė jos teisę į gynybą tiek, kiek ji atsižvelgė į CCCMC pastabas dėl tarpusavio pakeičiamumo nebuvimo tik papildomos informacijos atskleidimo 2016 m. lapkričio 25 d. momentu, bet ne per ankstesnius procedūros etapus. Ieškovė priduria, kad Komisija nustatė dviejų su puse darbo dienų terminą pastaboms dėl peržiūrėtų galutinių išvadų pateikti, todėl dėl šio trumpo termino ji negalėjo pateikti išsamių pastabų dėl papildomos informacijos. Ieškovė tvirtina, kad nors pagal Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 5 dalį leidžiama nustatyti trumpesnį nei dešimties dienų terminą pastaboms pateikti, Komisija turėjo nustatyti ilgesnį terminą. Be to, ieškovė tvirtina, kad skundą pateikęs asmuo buvo išklausytas kitą dieną po Komisijos nustatyto termino pastaboms dėl 2016 m. lapkričio 25 d. peržiūrėtų galutinių išvadų pateikti pabaigos. Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad CCCMC prašė pratęsti terminą atsakymui dėl peržiūrėtų galutinių išvadų pateikti, o Komisija šį prašymą atmetė. Ieškovė mano, kad dėl to ji buvo diskriminuojama, nes per procedūrą Komisijoje jai atstovavo CCCMC.

31 Komisija pažymi, kad būtent CCCMC dalyvavo joje vykusioje nagrinėjamoje procedūroje, bet ne pati ieškovė. Todėl Komisija mano, kad ieškovė negali remtis teisės į gynybą pažeidimu. Šiuo klausimu Komisija primena, kad, remiantis suformuota Bendrojo Teismo jurisprudencija, subjektinės teisės pažeidimu gali remtis tik asmuo, kurio teisė yra tariamai pažeista, bet ne tretieji asmenys (2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni / Komisija*, T-62/08, EU:T:2010:268, 186 punktas; 2010 m. spalio 26 d. Sprendimo *CNOP ir CCG / Komisija*, T-23/09, EU:T:2010:452, 45 punktas ir 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Région Nord-Pas-de-Calais ir Communauté d'agglomération du Douaisis / Komisija*, T-267/08 ir T-279/08, EU:T:2011:209, 77 punktas).

32 Atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą taikant proceso organizavimo priemonę, minėtą šio sprendimo 17 punkte, ieškovė pateikė argumentų ir įrodymų, kad jai Komisijoje atstovavo CCCMC.

33 Visų pirma ieškovė pažymi, kad CCCMC savo Komisijoje pateiktose preliminariose pastabose nurodė, jog atstovavo tam tikriems atitinkamą produktą eksportuojantiems gamintojams. Antra, ieškovė teigia, kad CCCMC Komisijoje pateikė konfidencialios informacijos dėl ieškovės, kurios CCCMC nebūtų galėję gauti be ieškovės sutikimo. Trečia, ieškovė Bendrajame Teisme pateikė 2015 m. spalio 28 d. CCCMC pranešimą visoms įmonėms, susijusioms su pradėta antidempingo procedūra dėl Kinijos kilmės suvirintų nerūdijančiojo plieno vamzdžių ir vamzdelių. Nors pranešime adresatai nenurodyti, iš jo matyti, kad CCCMC įspėjo „visas susijusias įmones“, jog pradėjus antidempingo procedūrą trys įmonės, įskaitant ieškovę, išreiškė savo valią dalyvauti antidempingo procedūroje, nurodydamos savo advokatų kontorą, kuri užtikrins jų atstovavimą Komisijoje. Iš šio pranešimo taip pat matyti, kad atstovavimo sutartis su advokatų kontora turėjo būti sudaryta atskirai kiekvienos įmonės.

34 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad preliminariose pastabose CCCMC nepatikslino, kokioms įmonėms jie atstovauja. Antra, reikia pabrėžti, kad ieškovė nenurodė, kokia su ja susijusi konfidenciali informacija buvo pateikta CCCMC. Trečia, atkreiptinas dėmesys į tai, kad 2015 m. spalio 28 d. CCCMC pranešime nenurodyta, jog CCCMC patys nusprendė atstovauti tam tikroms įmonėms Komisijoje, bet kad trys įmonės nusprendė dalyvauti antidempingo procedūroje ir būti atstovaujamos Komisijoje tam tikros advokatų kontoros. Taigi iš šio pranešimo negalima daryti išvados, kad procedūroje Komisijoje CCCMC veikia trijų įmonių vardu. Todėl šis dokumentas neįrodo, kad CCCMC per aptariamą procedūrą atstovavo ieškovei.

35 Be to, reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 18 punkte, atsakydama į ieškovės pateiktus argumentus ir dokumentus Komisija per posėdį pateikė argumentus ir dokumentus, skirtus įrodyti, kad ieškovei Komisijoje neatstovavo CCCMC. Visų pirma Komisija pateikė antidempingo klausimyno, kurį ji pateikė ieškovei, ištrauką, joje ieškovės buvo klausiama, ar ji buvo CCCMC narė. Ieškovė atsakė, kad ji buvo *Wenzhou Pipe Fittings Association* narė. Komisija tvirtina, kad iš šio atsakymo matyti, jog ieškovė nėra CCCMC narė. Antra, Komisija pateikė CCCMC įgaliojimą advokatui atstovauti Komisijoje. Komisija teigia, kad šiame įgaliojime minimi tik CCCMC ir tai neturi būti laikoma atstovavimo ieškovei įrodymu.

36 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, kaip nurodo Komisija, ieškovė neįrodė, jog CCCMC veikė jos vardu Komisijoje per šioje byloje nagrinėjamą procedūrą. Taigi, ieškovė neturėtų Bendrajame Teisme remtis CCCMC teise į gynybą (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni / Komisija*, T-62/08, EU:T:2010:268, 186 punktą; 2010 m. spalio 26 d. Sprendimo *CNOP ir CCG / Komisija*, T-23/09, EU:T:2010:452, 45 punktą ir 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Région Nord-Pas-de-Calais ir Communauté d'agglomération du Douaisis / Komisija*, T-267/08 ir T-279/08, EU:T:2011:209, 77 punktą).

37 Vis dėlto ieškovė gali remtis jos teisės būti išklausytai laikymusi, kiek tai susiję su jos pačios dalyvavimu administracinėje procedūroje. Iš esmės ji kaltina Komisiją tuo, kad ji savo išvadas dėl dviejų standartų tarpusavio pakeičiamumo pateikė tik peržiūrėtų galutinių išvadų etape, ir tuo, kad jai buvo suteiktos tik dvi su puse darbo dienos savo pastaboms pateikti.

38 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė pastabų dėl peržiūrėtų galutinių išvadų ir neprašė pratęsti termino minėtoms pastaboms pateikti. Ieškovės Bendrajame Teisme nurodytos pastabos ir prašymas dėl pratęsimo priskirtini CCCMC; nebuvo įrodyta, kad jie veikė ieškovės vardu, kaip matyti iš šio sprendimo 36 punkto.

39 Be to, atkreiptinas dėmesys į tai, kad Komisijos terminas pastaboms pateikti buvo nustatytas peržiūrėtų galutinių pastabų pateikimo dieną galiojant Reglamentui 2016/1036 – 2016 m. lapkričio 25 d. Minėto reglamento 20 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad pastaboms pateikti, „[j]ei turi būti atliktas papildomas galutinis faktų atskleidimas, gali būti nustatytas trumpesnis [nei 10 dienų] laikotarpis“. Ieškovei suteikdama galimybę savo pastabas pateikti iki 2016 m. lapkričio 29 d., Komisija nepažeidė nuostatų, reglamentuojančių tvarką, pagal kurią šalys išklausomos dėl peržiūrėtų galutinių išvadų.

40 Galiausiai ieškovė nepateikė įrodymų, kad negalėjo naudingai išreikšti savo pozicijos dėl naujų aplinkybių, pateiktų peržiūrėtose galutinėse išvadose.

41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ieškovės teisė būti išklausytai nebuvo pažeista.

42 Taigi ieškovės antrąjį kaltinimą reikia atmesti ir kaip nepriimtiną, ir kaip nepagrįstą.

c) Dėl pirmojo, trečiojo ir ketvirtojo kaltinimų, grindžiamų akivaizdžia klaida, nešališkumo nebuvimu vertinant įrodymus ir ieškovei tenkančia pernelyg didele įrodinėjimo našta, kiek tai susiję su vamzdžių jungiamųjų detalių, pagamintų laikantis standartų ASME/ANSI ir EN/DIN, tarpusavio pakeičiamumu

1) Dėl kai kurių dubliko priedų priimtinumo

43 Ieškovė prie dubliko pridėjo kelis priedus, pagrindžiančius jos argumentus, kad pagal standartus ASME/ANSI ir EN/DIN pagamintos vamzdžių jungiamosios detalės buvo skirtingai termiškai apdorotos, o tai pateisina jos teiginį, kad pagal šiuos standartus pagamintos jungiamosios detalės nėra tarpusavyje pakeičiamos.

44 Dublike, o vėliau atsakyme į per posėdį Bendrojo Teismo pateiktą klausimą, ieškovė nurodė, kad ji šiuos priedus pateikė dubliko etape, atsakydama į tam tikrus Komisijos atsiliepime į ieškinį pateiktus argumentus.

45 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Procedūros reglamento 85 straipsnio 1 dalyje numatyta teisės praradimo taisyklė netaikoma pateikiant paneigiančius ar papildomus įrodymus po to, kai kita šalis pateikė paneigiančius įrodymus (2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Post Bank Iran / Taryba*, T-559/15, EU:T:2018:948, 75 punktas).

46 Nagrinėjamu atveju visų pirma reikia konstatuoti, kad ieškovė ieškinyje aptarė vamzdžių jungiamųjų detalių skirtingo terminio apdorojimo, atsižvelgiant į tai, ar jos buvo pagamintos laikantis standarto ASME/ANSI ar standarto EN/DIN, klausimą. Toliau reikia pažymėti, kad Komisija atsiliepime į ieškinį nepateikė priešingų įrodymų, kiek tai susiję su šiuo klausimu. Be to, savo atsiliepime į ieškinį pateiktais argumentais Komisija ne ginčija, kad standartai ASME/ANSI ir EN/DIN lemia skirtumus, kiek tai susiję su terminiu apdorojimui, bet iš esmės siekia sušvelninti šio klausimo praktinę svarbą.

47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia manyti, kad prie dubliko pridėtais priedais C.3, C.4 ir C.5 tik siekiama pagrįsti ieškovės ieškinyje jau nurodytą argumentą ir kad jais nesiekiama paneigti priešingų įrodymų, kuriuos Komisija pateikė atsiliepimo į ieškinį etape, ar net priešingų jame pateiktų argumentų. Vis dėlto Bendrasis Teismas pažymi, kad nei savo pastabose raštu, nei per posėdį ieškovė nepatikslino, į kuriuos Komisijos argumentus priedais buvo siekta atsakyti.

48 Kadangi ieškovė nepateikė priedų C.3, C.4 ir C.5 kitų pateisinimų dubliko etape, iš to darytina išvada, kad jų pateikimas turi būti laikomas pavėluotu ir nepateisinamu, todėl jie turi būti pripažinti nepriimtinais.

2) Dėl ieškovės argumentų, susijusių su ginčijamo reglamento 54 konstatuojamąja dalimi, priimtinumo

49 Ieškinio pirmajame pagrinde ieškovė ginčija ginčijamo reglamento 54 konstatuojamąją dalį, pagal kurią „per tyrimą ir klausymą su Sąjungos gamintoju, kuris taip pat turi laikinojo išvežimo perdirbti susitarimą, paaiškėjo, kad produktų, patvirtintų pagal EN/DIN ir ASME/ANSI standartus, fizinės, techninės ir cheminės savybės [buvo] panašios“. Šiuo klausimu ji pažymėjo, kad šiame punkte paminėti Sąjungos gamintojo pareiškimai nesusiję su dviejų standartų tarpusavio pakeičiamumu ir kad šis gamintojas nustojo bendradarbiauti nuo 2017 m. sausio 27 d., o tai reiškia, kad informacija, kurią jis pateikė, nebuvo patikrinta. Vis dėlto ieškovė tvirtina, kad Sąjungos gamintojo informacija, kuri patvirtino pakeičiamumo nebuvimą, buvo išanalizuota atliktus patikrinimą vietoje.

50 Šiuo klausimu Komisija tvirtina, kad ieškovės argumentai dėl importuotojo, deklaravusio pakeičiamumo nebuvimą, yra „nepriimtini“, nes jie ieškovės buvo įtraukti ne į ieškinį, bet tik į priedus.

51 Komisija pažymi, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog ieškovė neturėtų remtis priedais, vien siekdama pateikti argumentus Bendrajame Teisme; šie argumentai turi būti pateikti ieškinio tekste (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40 ir 41 punktai ir 2016 m. balandžio 14 d. Nutarties *Best-Lock (Europe) / EUIPO*, C-452/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:270, 14 punktas). Tiesa tai, kad pagal jurisprudenciją bendra nuoroda į kitus dokumentus, net jeigu jie pridėti prie ieškinio, negali kompensuoti pagrindinių teisinės argumentacijos elementų nebuvimo; jie, remiantis Procedūros reglamento 76 straipsniu, turi būti nurodyti pačiame ieškinyje (žr. 2016 m. balandžio 14 d. Nutarties *Best-Lock (Europe) / EUIPO*, C-452/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:270, 14 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad pagrindiniai ieškovės, besiremiančios Europos importuotojo, deklaravusio dviejų standartų tarpusavio pakeičiamumo nebuvimą, pareiškimais, argumentai pateikti ieškinio 37 punkte. Taigi reikia pripažinti šiuos argumentus priimtinais.

3) Dėl pirmojo, trečiojo ir ketvirtojo kaltinimų esmės

52 Pateikdama pirmąjį kaltinimą ieškovė tvirtina, kad Komisija, tvirtindama, kad vamzdžių jungiamosios detalės, pagamintos laikantis standarto ASME/ANSI, ir detalės, pagamintos laikantis standarto EN/DIN, Sąjungos rinkoje buvo tarpusavyje pakeičiamos, padarė akivaizdžią klaidą. Komisija pakankamai neatsižvelgė į visas reikšmingas aplinkybes ir rūpestingai, kaip to reikalaujama, neįvertino bylos medžiagos.

53 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

54 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ieškovės pirmasis kaltinimas nėra pagrįstas faktais. Iš tiesų iš ginčijamo reglamento 52 konstatuojamosios dalies matyti, kad po galutinio faktų atskleidimo kelios šalys Komisijoje tvirtino, jog pagal standartus ASME/ANSI ir EN/DIN pagamintų vamzdžių jungiamųjų detalių techniškai nebuvo galima pakeisti vienų kitomis arba pagal EN/DIN standartą pagaminti produktai neturėtų būti įtraukti į produkto apibrėžtąją sritį. Atsižvelgdama į šias pastabas Komisija ginčijamo reglamento 53–58 konstatuojamosiose dalyse konstatavo, kad tiek Sąjungos pramonė, tiek Kinijos gamintojai gamino jungiamąsias detales pagal šių dviejų tipų standartus, kad pagal šiuos du standartus pagamintų produktų fizinės, techninės ir cheminės savybės buvo panašios, nors ir gali būti tam tikrų nedidelių skirtumų, ir galiausiai – kad abiejų rūšių produktai tarpusavyje konkuruoja pasirenkant standartą ir net jį pasirinkus, kai jie visiškai sutampa.

55 Vis dėlto iš ginčijamo reglamento visiškai neišplaukia, kad Komisija padarė išvadą, jog vamzdžių jungiamosios detalės, pagamintos laikantis dviejų standartų, buvo tarpusavyje pakeičiamos. Komisija tik konstatavo, kad dažnai buvo esminių panašumų tarp jungiamųjų detalių, pagamintų laikantis dviejų standartų, ir kad jos tarpusavyje konkuravo, o tai nepateisina vienos iš šių standartų rūšies neįtraukimo į aptariamo produkto apibrėžtį.

56 Iš to darytina išvada, kad reikia atmesti ieškovės ieškinio pirmajame pagrinde pateiktą pirmąjį kaltinimą.

57 Siekdamas išsamumo, jei minėtą ieškovės pirmąjį kaltinimą reikėtų aiškinti kaip tokį, kuriuo remiamasi ne tarpusavio pakeičiamumu *stricto sensu*, bet Komisijos konstatavimu, kad laikantis šių dviejų standartų pagamintos vamzdžių jungiamosios detalės yra vienodos ar panašios, Bendrasis Teismas pateikia tokius toliau nurodytus argumentus.

58 Pirma, ieškovė tvirtina, kad Sąjungos gamintojai tiekia beveik vien pagal standartą EN/DIN pagamintas vamzdžių jungiamąsias detales ir kad Kinijos gamintojai tiekia beveik vien pagal standartą ASME/ANSI pagamintas vamzdžių jungiamąsias dalis.

59 Antra, ieškovė pabrėžia, kad nepriklausomas importuotojas, bendradarbiavęs atliekant antidempingo tyrimą Komisijoje, pateikė pastabas, patvirtinančias standartų ASME/ANSI ir EN/DIN tarpusavio nepakeičiamumą. Ji nurodo, kad šis importuotojas, panašu, patvirtino savo pareiškimus, pateikdamas vamzdžių jungiamųjų detalių, kurias pateikė vienam iš skundą pateikusiam Sąjungos gamintojui, užsakymų kopijas. Ieškovė šias pastabas pateikė Bendrajame Teisme.

60 Trečia, ieškovė ginčija ginčijamo reglamento 55 konstatuojamąją dalį, pagal kurią šie du standartai konkuruoja tarpusavyje. Ji tvirtina, kad šiam teiginiui prieštarauja Komisijai pateikti ir patikrinti įrodymai. Dėl šios konstatuojamosios dalies, kurioje nustatyta, kad „[i]š tiesų tam tikriems projektams įgyvendinti pagal specifikacijas gali tekti taikyti EN/DIN arba ASME/ANSI standartus“, ieškovė tvirtina, kad jei standartai būtų tarpusavyje pakeičiami, jokio skirtumo nebūtų daroma projektuose. Ieškovė ginčija ir ginčijamo reglamento 54 konstatuojamąją dalį bei pabrėžia, kad joje paminėti Sąjungos gamintojo pareiškimai susiję ne su dviejų standartų tarpusavio pakeičiamumu ir kad šis gamintojas nustojo bendradarbiauti nuo 2017 m. sausio 27 d., o tai reiškia, kad jo pateikta informacija nebuvo patikrinta. Vis dėlto ieškovė pažymi, kad Sąjungos gamintojo, kuris patvirtino tarpusavio pakeičiamumo nebuvimą, informacija buvo išanalizuota per patikrinimą vietoje.

61 Ketvirta, dėl ginčijamo reglamento 57 konstatuojamosios dalies, kurioje nustatyta, kad, „nepaisant bendradarbiaujančiam importuotojui pateiktų konkrečių prašymų, Komisija negavo jokių įrodymų, kad panašus produktas ir nagrinėjamasis produktas tarpusavyje nekonkuruoja“, ieškovė tvirtina, kad tik bendradarbiavęs importuotojas pateikė įrodymų ir rašytines pastabas tam, kad įrodytų konkuravimo nebuvimą. Ieškovė tvirtina, kad iš ginčijamo reglamento 39 konstatuojamosios dalies matyti, jog importuotojas bendradarbiavo ir pateikė papildomų įrodymų dėl tarpusavio pakeičiamumo.

62 Penkta, dėl ginčijamo reglamento 59 konstatuojamosios dalies, kurioje nustatyta, kad „[p]o papildomo faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys, įskaitant nesusijusį importuotoją, patvirtino pirm[a] nurodytus tyrimo nustatytus faktus“ ir kad „[š]ios suinteresuotosios šalys pakartojo, kad pagal ASME/ANSI ir EN/DIN standartus pagaminti produktai iš esmės dažniausiai [galėjo] būti pakeisti vieni kitais“; be to, „viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad Sąjungos vamzdžių ir vamzdelių tiekėjai [tiekė] pagal abiejų tipų standartus sertifikuotus produktus ir kad bet kuris nagrinėjamojo produkto gamintojas taip pat [galėjo] gauti dvigubą sertifikatą“ ir „[š]i suinteresuotoji šalis taip pat teigė, kad iš tiesų didžioji dalis atsargose laikomo prekiautojų nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto yra sertifikuoti pagal abiejų tipų standartus“, ieškovė teigia, jog visiems šiems pareiškimams prieštarauja įrodymai. Ji tvirtina, kad tik nepriklausomas importuotojas, pateikęs pastabas Komisijoje, patvirtino tarpusavio pakeičiamumo nebuvimą.

63 Šešta, dėl ginčijamo reglamento 40 konstatuojamosios dalies ieškovė tvirtina, kad „patikimi šaltiniai ir ekspertai“ neigė dvigubo sertifikavimo pagal aptariamus du standartus buvimą. Šis dvigubo sertifikavimo nebuvimas paaiškinamas, be kita ko, tuo, kad vamzdžių jungiamosios detalės, pagamintos pagal standartą ASME/ANSI, būtinai yra termiškai apdorojamos tam, kad taptų labiau atsparios korozijai ir dėl to labai plačiai naudojamos gamyklose ir kitur, kur vamzdžiai ir vamzdžių jungiamosios detalės patiria šalutinį poveikį; o pagal standartą EN/DIN nereikalaujama šio terminio apdorojimo.

64 Be to, septinta, ieškovė tvirtina, kad tarpusavio pakeičiamumo nebuvimas ir dvigubas sertifikavimas pagal du standartus paaiškinimas tuo, kad nors išorinė apimtis gali būti panaši ar tokia pati, standartą ASME/ANSI atitinkančių vamzdžių jungiamųjų detalių sienelė yra storesnė, todėl šį standartą atitinkančioms jungiamosios detalėms teikiama pirmenybė, jas naudojant įvairiose Sąjungos pramonės srityse, kuriose reikia naudoti didesnį spaudimą.

65 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog žalos Sąjungos pramonei nustatymas apima sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimą, todėl institucijos turi plačią diskreciją ir vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:865, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

66 Reikia priminti, kad akivaizdžios vertinimo klaidos, kurią padarė Komisija, konstatuodama pagal du standartus pagamintų vamzdžių jungiamųjų detalių panašumą, ir tai, kad jos tarpusavyje konkuruoja, įrodinėjimo našta tenka ieškovei (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Carpent Languages / Komisija*, T-582/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2010:379, 57 punktą ir 2017 m. sausio 17 d. Sprendimo *Cofely Solelec ir kt. / Parlamentas*, T-419/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:8, 96 punktą).

67 Taigi nagrinėjamu atveju reikia nustatyti, ar ieškovė pateikė jos nurodytos akivaizdžios vertinimo klaidos įrodymų.

68 Visų pirma reikia konstatuoti, kad ieškovė niekaip nepagrindė savo argumentų, kad Sąjungos gamintojai gamino beveik vien standartą EN/DIN atitinkančias vamzdžių jungiamąsias detales, o Kinijos gamintojai – beveik vien standartą ASME/ANSI atitinkančias vamzdžių jungiamąsias detales. Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad ieškovė, naudodama žodį „beveik vien“ neatmeta to, kad tam tikrais atvejais Kinijos gamintojai ir Sąjungos pramonė gamina abu standartus atitinkančias vamzdžių jungiamąsias detales.

69 Antra, reikia konstatuoti, kad siekdama pagrįsti savo teiginį, kad pagal abu standartus pagamintos vamzdžių jungiamosios detalės nėra tarpusavyje pakeičiamos, ieškovė Bendrajame Teisme pateikė pastabas, kurias du Europos importuotojai buvo pateikę Komisijai. Šios pastabos pateiktos Sąjungoje įsisteigusių dviejų gamintojų Komisijai skirtuose elektroniniuose laiškuose. Juose gamintojai paaiškina skirtumus tarp pagal abu nagrinėjamus standartus pagamintų vamzdžių jungiamųjų detalių ir tvirtina, kad jos negali būti pakeistos viena kita ir kad pagal standartą EN/DIN bei ASME/ANSI pagamintos vamzdžių jungiamosios detalės tarpusavyje nekonkuruoja. Ieškovė, siekdama pagrįsti minėtuose elektroniniuose laiškuose esančių teiginių, nepateikė kitų įrodymų.

70 Reikia konstatuoti, kad šie elektroniniai laiškai negali įrodyti, jog Sąjungos gamintojai ir Kinijos gamintojai gamina atitinkamai beveik vien laikydamiesi standarto EN/DIN ar ASME/ANSI. Jie negali įrodyti ir to, kad pagal šiuos du standartus pagamintos jungiamosios detalės nekonkuruoja ir kad nėra dvigubo sertifikavimo pagal šiuos standartus. Iš tiesų įrodymais nepatvirtinti paprasti teiginiai neturėtų būti laikomi galinčiais įrodyti, kad Komisija padarė ieškovės nurodytą akivaizdžią klaidą.

71 Taigi, bet kuriuo atveju, reikia atmesti pirmąjį kaltinimą kaip nepagrįstą.

72 Pateikdama trečiąjį kaltinimą, pirma, ieškovė ginčija ginčijamo reglamento 54 konstatuojamąją dalį, pagal kurią „per tyrimą ir klausymą su Sąjungos gamintoju, kuris taip pat turi laikinojo išvežimo perdirbti susitarimą, paaiškėjo, kad produktų, patvirtintų pagal EN/DIN ir ASME/ANSI standartus, fizinės, techninės ir cheminės savybės yra panašios“. Ji mano, kad šioje konstatuojamoje dalyje minimi Sąjungos gamintojo pareiškimai nebuvo susiję su dviejų standartų tarpusavio pakeičiamumu ir kad šis gamintojas nustojo bendradarbiauti nuo 2017 m. sausio 27 d., o tai reiškia, kad jo pateikta informacija nebuvo patikrinta. Vis dėlto ieškovė pažymi, kad Sąjungos gamintojo, kuris patvirtino tarpusavio pakeičiamumo nebuvimą, informacija buvo išanalizuota atlikus patikrinimus vietoje.

73 Antra, ieškovė ginčija ginčijamo reglamento 57 konstatuojamąją dalį, pagal kurią, „nepaisant bendradarbiaujančiam importuotojui pateiktų konkrečių prašymų, Komisija negavo jokių įrodymų, kad panašus produktas ir nagrinėjamasis produktas tarpusavyje [nekonkuravo]“. Ji tvirtina, kad tik bendradarbiavęs importuotojas pateikė įrodymų ir rašytines pastabas tam, kad įrodytų konkuravimo nebuvimą. Ieškovė tvirtina, kad iš ginčijamo reglamento 39 konstatuojamosios dalies, pagal kurią po 2016 m. lapkričio 25 d. peržiūrėtų galutinių išvadų pateikimo „du Kinijos eksportuojantys gamintojai, CCCMC, skundo pateikėjas ir trys Sąjungos importuotojai pateikė dar pastabų“, matyti, jog importuotojas bendradarbiavo ir pateikė papildomų įrodymų dėl tarpusavio pakeičiamumo.

74 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ieškovės kritika negali patvirtinti Komisijos nešališkumo vertinant įrodymus nebuvimo. Iš tiesų ginčijamo reglamento 54 konstatuojamoje dalyje minėtas Sąjungos gamintojo klausymas buvo atliktas dėl tarpusavio pakeičiamumo. Be to, reikia pažymėti, kad Komisija nenurodė, jog negavo pastabų ar įrodymų, pagrindžiančių tarpusavio pakeičiamumo nebuvimą; ji tik konstatavo, kad jos gautos pastabos ir įrodymai šiuo klausimu negalėjo įrodyti tariamo dviejų standartų panašumo nebuvimą.

75 Taigi reikia atmesti trečiąjį kaltinimą kaip nepagrįstą.

76 Pateikdama ketvirtąjį kaltinimą ieškovė teigia, kad ginčijamo reglamento 57 konstatuojamoje dalyje pateiktas teiginys, jog importuotojas nepateikė paneigiančių įrodymų, reiškia šalims tenkančią nepagrįstą įrodinėjimo naštą.

77 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip tvirtina Komisija, ginčijamo reglamento 57 konstatuojamoje dalyje nurodomi ne CCCMC ar ieškovė, bet „per [tyrimą] bendradarbiavęs [Europos] importuotojas“. Todėl Bendrasis Teismas neturėtų daryti išvados, kad Komisijos padaryta nuoroda į trečiųjų asmenų veiklą ieškant įrodymų reiškia kokią nors ieškovei tenkančią įrodinėjimo naštą.

78 Taigi reikia atmesti ketvirtąjį kaltinimą kaip nepagrįstą.

d) Dėl penktojo kaltinimo, grindžiamo nepakankamu motyvavimu, kiek tai susiję su standartų EN/DIN ir ASME/ANSI tarpusavio pakeičiamumo nustatymu

79 Savo ieškinio pirmojo pagrindo antraštinėje dalyje ieškovė nurodė tariamą Komisijos nepakankamą motyvavimą, kiek tai susiję su tarpusavio pakeičiamumo nustatymu.

80 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad ginčijamo reglamento 52–60, 73 ir 74 konstatuojamosios dalys, kuriose nurodytos priežastys, dėl kurių Komisija mano, jog pagal standartus ASME/ANSI ir EN/DIN pagamintos vamzdžių jungiamosios detalės buvo panašios, leido ieškovei išsamiai ginčyti minėtus Komisijos pateiktus motyvus.

81 Taigi reikia atmesti ieškinio pirmąjį pagrindą kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtiną.

2. Dėl ieškinio penktojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida taikant vertinimą, kuris skirtas ne rinkos ekonomikos valstybėms

82 Visų pirma, kaip buvo priminta šio sprendimo 2 punkte, nagrinėjamu atveju kaip pagrindiniu teisės aktu reikia remtis Reglamentu Nr. 1225/2009. Todėl turi būti laikoma, kad ieškovė konkrečiai remiasi Reglamento Nr. 1225/2009 3 konstatuojamąja dalimi ir 2 straipsnio 1–7 dalimis, kurių nuostatos ginčijimo reglamento priėmimo dieną savo turiniu panašios į Reglamento 2016/1036 3 konstatuojamąją dalį ir 2 straipsnio 1–7 dalis.

83 Iš ginčijamo reglamento 99 konstatuojamosios dalies matyti, kad „[p]agal [Reglamento Nr. 1225/2009] 2 straipsnio 7 dalies a punktą normalioji vertė eksportuojantiems gamintojams, kuriems nesuteiktas RER, turi būti nustatyta remiantis kainomis arba apskaičiuotąja verte trečiojoje rinkos ekonomikos šalyje“ ir kad „[n]ė vienas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas neprašė jam taikyti RER“. Šiomis aplinkybėmis Komisija normaliąją Kinijos kilmės vamzdžių jungiamųjų detalių kainą apskaičiavo remdamasi Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punktu (pakeistas Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies a punktu).

84 Savo ieškinio penktajame pagrinde ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai naudojo Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkte nustatytą normaliosios vertės apskaičiavimo metodą. Ji tvirtina, kad Sutarties dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (GATT) (OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189; toliau – antidempingo sutartis), išdėstytos Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties (OL L 336, 1994, p. 3, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 82) 1A priede, 2 straipsnyje Sąjungai ir kitoms Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narėms leidžiama nesilaikyti įprasto normaliosios vertės apskaičiavimo metodo. Vis dėlto ji teigia, kad pagal Kinijos Liaudies Respublikos stojimo į PPO protokolo (toliau – Kinijos stojimo į PPO protokolas) I dalies 15 punkto d papunktį ši išimtis nustojo galioti po penkiolikos metų nuo Kinijos įstojimo į PPO dienos, t. y. 2016 m. gruodžio 11 d. Taigi ieškovė tvirtina, kad Komisija normaliąją vertę turėjo apskaičiuoti remdamasi Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 1–6 dalyse (pakeistas Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 1–6 dalimis) nustatytu metodu.

85 Šiame pagrinde pateikti ieškovės argumentai gali būti suskirstyti į keturis kaltinimus.

86 Pirmajame kaltinime ieškovė nurodo, kad Kinijos stojimo į PPO protokolo 15 punktu galima remtis Bendrajame Teisme, siekiant ginčyti ginčijamo reglamento teisėtumą.

87 Antrajame kaltinime ieškovė tvirtina, kad Komisija Reglamentą Nr. 1225/2009 turėjo aiškinti laikydamasi PPO teisės.

88 Trečiajame kaltinime, atsakydama į Komisijos argumentą, pateiktą atsiliepime į ieškinį, kad antidempingo tyrimui taikytina teisė yra tyrimo pradžioje galiojanti teisė, ieškovė nurodo, kad antidempingo sutarties 18 straipsnio 3 dalis netaikytina nagrinėjamu atveju. Ji atkreipia dėmesį į tai, kad ši sutartis Kinijai įsigaliojo jos įstojimo į PPO momentu ir kad Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punkte paprasčiausiai buvo nustatytas laikinas dalinis nukrypimas nuo antidempingo sutarties. Ieškovė priduria, kad vertinimo, taikomo ne rinkos ekonomikos valstybei, taikymas po 2016 m. gruodžio 11 d. sukurtų nelygybę tarp PPO narių, kurie taiko retrospektyvų dempingo apskaičiavimo metodą, kaip antai Jungtinės Amerikos Valstijos, ir narių, kurios taiko į ateitį nukreiptą antidempingo apskaičiavimo metodą, kaip antai Sąjunga. Taigi, Kinijos stojimo į PPO protokolo I priedo 15 punkto d papunktyje numatytos išimties galiojimo pasibaigimas turi būti taikomas visoms byloms, susijusioms su galutiniu normaliosios vertės ir dempingo apskaičiavimu po 2016 m. gruodžio 11 d. Priešingu atveju būtų pažeidžiamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje įtvirtintas principas, pagal kurį skiriama lengvesnė bausmė, jeigu po to, kai nusikalstama veikia buvo padaryta, įstatymas numato lengvesnę bausmę.

89 Ketvirtajame kaltinime ieškovė teigia, kad PPO apeliacinis komitetas savo 2011 m. liepos 15 d. ataskaitoje byloje „Europos Bendrijos. Galutinės antidempingo priemonės, taikomos tam tikroms geležinėms ir plieninėms tvirtinimo detalėms iš Kinijos“ (WT/DS 397/AB/R, 289 punktas) patvirtino, kad išimtis, leidusi PPO narėms apskaičiuoti Kinijos prekių normaliąją vertę remiantis Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punkto d papunkčiu, pasibaigė po penkiolikos metų nuo Kinijos įstojimo dienos, t. y. 2016 m. gruodžio 11 d. Ieškovė pažymi, kad, kaip matyti iš kai kurių straipsnių žiniasklaidoje, Komisija ne kartą yra pripažinusi, jog Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punkto d papunktyje numatyta išimtis baigė galioti 2016 m. gruodžio 11 d. Be to, ji pažymi, kad Komisijos tarnybos ne kartą yra pabrėžusios, jog Sąjungos teisė turėjo būti pakeista, siekiant prisitaikyti prie Sąjungos įsipareigojimų PPO. Ieškovė teigia, kad Komisijos darbo dokumentuose taip pat daroma nuoroda į 2016 m. gruodžio mėn. pasibaigusią išimtį. Dublike ieškovė pažymi, kad Komisija neginčijo jos argumentų dėl Komisijos pritarimo dėl aptariamo pasibaigusios išimties galiojimo.

a) Dėl galimybės Bendrajame Teisme remtis Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punktu tam, kad būtų patikrintas ginčijamo reglamento teisėtumas

90 Visų pirma reikia atsakyti į ieškovės argumentus, pateiktus jos pirmajame kaltinime, kad Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punktu galima remtis Bendrajame Teisme siekiant ginčyti ginčijamo reglamento teisėtumą dėl to, kad jame buvo taikytas Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkte nustatytas metodas.

91 Šiuo klausimu, pirma, ieškovė teigia, kad nors iš principo pagal suformuotą jurisprudenciją PPO susitarimai ir sutartys, kaip antai jame išdėstyta antidempingo sutartis, nėra tarp normų, į kurias atsižvelgdamas Bendrasis Teismas tikrinta Sąjungos institucijų priimtų aktų, kaip antai ginčijamo reglamento, teisėtumą (1999 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Portugalija / Taryba*, C-149/96, EU:C:1999:574, 47 punktas), Bendrasis Teismas gali atlikti šią kontrolę, kai Sąjunga ketino įvykdyti konkretų pagal PPO prisiimtą įsipareigojimą.

92 Ieškovė tvirtina, kad iš Reglamento 2016/1036 3 konstatuojamosios dalies matyti, jog šio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalimis Europos teisės aktų leidėjas siekė įgyvendinti iš antidempingo sutarties kylančius įsipareigojimus.

93 Antra, ieškovė tvirtina, kad iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog PPO susitarimai ir, aiškinant plačiau, antidempingo sutartis saisto Sąjungą (1972 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *International Fruit Company ir kt.*, 21/72–24/72, EU:C:1972:115, 16–18 punktai).

94 Trečia, ieškovė tvirtina, kad Kinijos stojimo į PPO protokolas yra teisinio pobūdžio ir gali būti laikomas susijęs su antidempingo sutartimi. Ji pažymi, kad jo teisinis pobūdis buvo nustatytas PPO apeliacinio komiteto 2014 m. rugpjūčio 7 d. ataskaitoje byloje „Kinija – priemonės, susijusios su retųjų žemės elementų, volframo ir molibdeno eksportu“ (WT/DS 431/AB/R).

95 Ketvirta, ieškovė teigia, kad laukdama, kol kitos Europos institucijos priims Komisijos pasiūlytas pataisas, kuriomis siekiama Reglamentą Nr. 1225/2009 suderinti su jos įsipareigojimais PPO atžvilgiu, Komisija teisės požiūriu privalėjo ieškovei taikyti Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 1–6 dalyse nustatytą metodą. Ji mano, kad būdama Sąjungos institucija Komisija privalo vykdyti savo įgaliojimus laikydamasi tarptautinės teisės, ir šiuo klausimu cituoja 1992 m. lapkričio 24 d. Sprendimą *Poulsen ir Diva Navigation* (C-286/90, EU:C:1992:453, 9 punktas). Kai Komisija aiškina ir taiko pagrindinį antidempingo reglamentą, ji turi laikytis tarptautinės papročių teisės taisyklių, visų pirma pagrindinio principo, kuriuo reikalaujama, kad tarptautinės sutartys ar susitarimai saistytų šalis (*pacta sunt servanda*), kaip tai numatyta 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės

(toliau – Vienos konvencija) 26 straipsnyje (1998 m. birželio 16 d. Sprendimo *Racke*, C-162/96, EU:C:1998:293, 49 punktas). Ji tvirtina, kad Vienos konvencijos 27 straipsnyje taip pat nustatyta, kad sutarties šalis negali pasitelkti savo vidaus teisės nuostatų, kad pasiteisintų dėl sutarties nesilaikymo.

96 Galiausiai atsakydama į Tarybos įstojimo į bylą paaiškinimą ieškovė visų pirma patikslina, kad 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Komisija / Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494), kuriuo remiasi Taryba, susijęs su Armėnijos eksportuotojo atveju. Ieškovė pažymi, kad Armėnijos stojimo į PPO protokole nenumatyta nei tvarka, nei sąlygos, kurios laiko atžvilgiu ar kitaip ribotų Sąjungos galimybę antidempingo taisykles, kuriomis nukrypstama nuo antidempingo sutarties, taikyti Armėnijos eksportuotojams remiantis Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalyje įtvirtintu Sąjungos specialiu ir vienašaliu režimu. Ieškovė mano, kad ieškovė minėtoje byloje negalėjo remtis Stojimo protokolu, numatančiu ne rinkos ekonomikos valstybės vertinimo taikymo apribojimą. Antra, ieškovė tvirtina, kad 2016 m. vasario 4 d. Sprendimas *C & J Clark International ir Puma* (C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74), kuriuo taip pat rėmėsi Taryba, buvo paskelbtas prieš pasibaigiant Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punkto d papunktyje numatytos išimties galiojimo terminui. Todėl tarptautinės teisės klausimai, iškelti atitinkamuose prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismų procesuose, neturėtų paneigti Sąjungos išreikšto siekio laikytis jos įsipareigojimų, išplaukiančių iš Kinijos stojimo į PPO protokolo.

97 Pirma, reikia patikslinti, kad, kaip, be to, nurodė PPO apeliacinis komitetas savo 2014 m. rugpjūčio 7 d. ataskaitoje byloje „Kinija – priemonės, susijusios su retųjų žemės elementų, volframo ir molibdeno eksportu“ (WT/DS 431/AB/R), Kinijos stojimo į PPO protokolas yra visų PPO sudarytų sutarčių (toliau – PPO sutartys) dalis, ir šalys to neginčijo.

98 Antra, vis dėlto reikia priminti, kad iš jurisprudencijos matyti, jog tarptautinio susitarimo, kurio šalis yra Sąjunga, nuostatomis galima remtis grindžiant ieškinį dėl Sąjungos antrinės teisės akto panaikinimo arba tokio akto neteisėtumu paremtą prieštaravimą tik esant dvigubai sąlygai: pirma, šio susitarimo pobūdis ir struktūra tam neprieštarauja ir, antra, tos nuostatos yra besąlyginės ir pakankamai tikslios pagal savo turinį (žr. 2015 m. sausio 13 d. Sprendimo *Taryba ir kt. / Vereniging Milieudefensie ir Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 37 punktą). Tik tada, kai tenkinamos šios abi kumuliacinės sąlygos, minėtomis nuostatomis galima remtis Sąjungos teisme kaip kriterijumi, vertinant Sąjungos akto teisėtumą.

99 Dėl PPO susitarimų reikia priminti, kaip tai pažymi ir ieškovė, kad pagal suformuotą jurisprudenciją tie susitarimai, dėl savo pobūdžio ir bendros struktūros iš esmės nėra normos, į kurias atsižvelgiant tikrinamas Sąjungos institucijų aktų teisėtumas (1999 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Portugalija / Taryba*, C-149/96, EU:C:1999:574, 47 punktas; 2005 m. kovo 1 d. Sprendimo *Van Parys*, C-377/02, EU:C:2005:121, 39 punktas ir 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *LVP*, C-306/13, EU:C:2014:2465, 44 punktas).

100 Vis dėlto Teisingumo Teismas pripažino, kad prireikus Sąjungos teismas gali atlikti Sąjungos akto ir jo taikymo, atsižvelgiant į PPO susitarimus, teisėtumo kontrolę, esant dviem išimtinėms situacijoms (žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 87 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taip yra tada, kaip nurodė ieškovė, kai Sąjunga ketina vykdyti konkretų pagal šiuos susitarimus prisiimtą įsipareigojimą (1991 m. gegužės 7 d. Sprendimas *Nakajima / Taryba*, C-69/89, EU:C:1991:186) ir kai atitinkamame Sąjungos teisės akte yra aiški nuoroda į konkrečias šių susitarimų nuostatas (1989 m. birželio 22 d. Sprendimas *Fediol / Komisija*, 70/87, EU:C:1989:254).

101 Dėl šio sprendimo 100 punkte minėtos antrosios išimties, nustatytos 1989 m. birželio 22 d. Sprendime *Fediol / Komisija* (70/87, EU:C:1989:254, 19 punktas), reikia priminti, kad jokiame Reglamento Nr. 1225/2009 straipsnyje nedaroma nuoroda į kokią nors konkrečią antidempingo sutarties nuostatą

(šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 89 punktą; sprendimas priimtas dėl Reglamento Nr. 1225/2009, nes Reglamente 2016/1036 nedaromas skirtumas, pateisinantis kitokį sprendimą).

102 Dėl pirmosios išimties, minėtos šio sprendimo 100 punkte, nustatytos 1991 m. gegužės 7 d. Sprendime *Nakajima / Taryba* (C-69/89, EU:C:1991:186, 31 punktas), reikia patikslinti, kad, Teisingumo Teismo teigimu, nors Reglamento Nr. 1225/2009 3 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog PPO antidempingo sutarties nuostatos, kiek įmanoma, turi būti įtrauktos į Sąjungos teisės aktus, šis nurodymas turi būti suprantamas taip, kad net jei Sąjungos teisės aktų leidėjas, priimdamas Reglamentą Nr. 1225/2009, ketino atsižvelgti į minėtos sutarties nuostatas, vis dėlto tai nereiškia, kad jis ketino įtraukti visas šias nuostatas į minėtą reglamentą (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 90 punktą).

103 Trečia, konkrečiai dėl Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog joje aiškiai išreiškiama Sąjungos teisės aktų leidėjo valia šioje srityje nustatyti tik Sąjungos teisinei sistemai būdingą tvarką, t. y. įtvirtinant išsamias normaliosios vertės apskaičiavimo taisykles, atsižvelgiant į importą iš ne rinkos ekonomikos valstybių (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 91 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Todėl minėta Reglamento Nr. 1225/2009 nuostata negali būti laikoma priemone, skirta konkrečių įsipareigojimų, prisiimtų pagal PPO susitarimus, įgyvendinimui užtikrinti Sąjungos teisinėje sistemoje (2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija / Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 50 punktas).

104 Be to, kadangi ieškovė neįrodė, kad įvykdytos jurisprudencijos, įtvirtintos 1991 m. gegužės 7 d. Sprendime *Nakajima / Taryba* (C-69/89, EU:C:1991:186, 31 punktas), taikymo sąlygos, ji, atsižvelgiant į tarptautinės sutarties, kurios sąžiningą vykdymą ji ginčija, tiesioginio poveikio nebuvimą, negalėjo remtis Vienos konvencijos 26 straipsnyje kodifikuotu principu *pacta sunt servanda* (2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Chiquita Brands ir kt. / Komisija*, T-19/01, EU:T:2005:31, 247 ir 248 punktai; taip pat žr. 2005 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Laboratoire du Bain / Taryba ir Komisija*, T-151/00, nepaskelbtas Rink., EU:T:2005:450, 102 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

105 Nagrinėjamu atveju iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Bendrasis Teismas neturėtų tikrinti ginčijamo reglamento teisėtumo, atsižvelgdamas į Kinijos stojimo į PPO protokolą.

106 Šios išvados negali paneigti kiti ieškovės argumentai.

107 Šio sprendimo 105 punkte padarytos išvados neturėtų paneigti ieškovės argumentai, kad 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Komisija / Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494) susijęs su Armėnijoje įsisteigusiu gamintoju, kurio situacija buvo kitokia nei ieškovės dėl nuostatos, kuri būtų panaši į Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punktą, nebuvimo Armėnijos stojimo į PPO protokole. Iš tiesų, kaip priminta šio sprendimo 103 punkte, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalis negali būti laikoma priemone, skirta konkrečių įsipareigojimų, prisiimtų pagal PPO susitarimus, įgyvendinimui užtikrinti Sąjungos teisinėje sistemoje. Ši išvada taikytina dėl Kinijos stojimo į PPO protokolo. Ieškovės nurodyta aplinkybė, kad Bendrasis Teismas neturėtų remtis 2016 m. vasario 4 d. Sprendimu *C & J Clark International ir Puma* (C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74), nes jis buvo priimtas prieš pasibaigiant Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punkto d papunktyje nustatytam terminui, taip pat neturi reikšmės. Iš tiesų, net darant prielaidą, kad Sąjungos prisiimti įsipareigojimai pagal PPO susitarimus kilo nuo aptariamo sprendimo paskelbimo datos, tai neturėtų turėti įtakos akivaizdžiam Europos teisės aktų leidėjo ketinimui priimant Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalį.

108 Šio sprendimo 105 punkte pateiktos išvados negali paneigti ir ieškovės argumentai, kad Sąjunga formaliai įsipareigojo laikytis Kinijos stojimo į PPO protokolo specialių terminų, nes šis protokolas turėjo būti aiškiai patvirtintas Sąjungos sprendimu. Iš tiesų, kaip nurodo Komisija, pakanka

konstatuoti, kad tai, jog Komisija dalyvavo patvirtinant Kinijos stojimo į PPO protokolą, neturėtų būti aiškinama kaip Sąjungos teisės akto leidėjo valia vykdyti konkretų pagal PPO taisykles prisiimtą įsipareigojimą. Dėl tokio aiškinimo netektų prasmės 1991 m. gegužės 7 d. Sprendime *Nakajima / Taryba* (C-69/89, EU:C:1991:186, 31 punktas) nustatyta išimtis.

b) Dėl PPO teisę atitinkančio Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkto aiškinimo

109 Dėl PPO teisę atitinkančio Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkto aiškinimo, pirma, ieškovė tvirtina, kad Sąjungos teisė, jei galima, turi būti aiškinama atsižvelgiant į tarptautinę teisę, ypač kai nuostatose numatyta įgyvendinti Sąjungos sudarytą tarptautinę sutartį. Taigi, ieškovė tvirtina, kad Komisija Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkto frazę „kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu“ turėjo aiškinti kaip jai suteikiančią diskreciją apskaičiuoti normaliąją vertę, atsižvelgiant į rinkos ekonomikos valstybei taikytiną metodą, taigi, ir laikantis PPO teisės. Ji mano, kad Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkte pateikta ne rinkos ekonomikos valstybei taikomo normaliosios vertės apskaičiavimo metodų hierarchija, ir visų pirma tvirtina, kad normaliąją vertę reikia nustatyti remiantis rinkos ekonomikos valstybėje nustatyta kaina ar verte, vėliau remiantis kaina, taikoma importuojant iš tokios trečiosios šalis į kitas šalis, įskaitant Sąjungą. Vis dėlto ji mano, kad kai Komisija, atlikusi vertinimą nustato, jog šie metodai nėra galimi, įgyvendindama turimą plačią diskreciją ji pagal Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punktą gali normaliąją vertę nustatyti remdamasi kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu. Ji teigia, kad pagal šią formulę Komisija, atsižvelgusi į Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus, visų pirma savo pareigas PPO, galėjo manyti, kad normaliosios vertės nebuvo įmanoma nustatyti remiantis rinkos ekonomikos valstybės metodu ir kad normaliąją vertę reikia apskaičiuoti remiantis ieškovės nacionalinėmis išlaidomis ir kainomis. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad normaliosios vertės apskaičiavimas remiantis gamybos išlaidomis ar jos nacionalinėmis kainomis praktiškai buvo galimas.

110 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad tiesa tai, jog taikant suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teisės aktus reikia aiškinti kiek įmanoma vadovaujantis tarptautinės teisės aktais, ypač jeigu juose yra numatyta įgyvendinti Sąjungos sudarytą tarptautinį susitarimą (1998 m. liepos 14 d. Sprendimo *Bettati*, C-341/95, EU:C:1998:353, 20 punktas ir 2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Petrotub ir Republica / Taryba*, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 57 punktas).

111 Vis dėlto reikia patikslinti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 103 punkte, Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punktas negali būti laikomas priemone, skirta konkrečių įsipareigojimų, prisiimtų pagal PPO susitarimus, įgyvendinimui Sąjungos teisinėje sistemoje užtikrinti. Iš tiesų šioje nuostatoje nustatytos taisyklės dėl normaliosios vertės apskaičiavimo, kurios nėra išreikštos PPO susitarimuose, kuriuose nenustatytos normaliosios vertės apskaičiavimo taisyklės, skirtos ne rinkos ekonomikos valstybėms.

112 Antra, reikia pažymėti, kad institucijos turi diskreciją nustatyti normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėje (2011 m. spalio 27 d. Sprendimo *Dongguan Nanzha Leco Stationery / Taryba*, C-511/09 P, EU:C:2011:696, 33 punktas). Iš jurisprudencijos matyti, kad Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkte įtvirtintas metodas, pasireiškiantis tam tikro produkto normaliosios vertės nustatymu remiantis „kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu“, yra papildomas metodas, taikytinas, kai jokios kitos analogiškose valstybėse įsteigtos įmonės, su kuriomis buvo susisiekta, nesutiko bendradarbiauti atliekant tyrimą (2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 56 punktas).

113 Iš to, kas išdėstyta, matyti, pirma, kad Komisija Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies neprivalėjo aiškinti, laikydamasi Sąjungos įsipareigojimų PPO ir, antra, kad taikant ieškovės siūlomą aiškinimą netektų reikšmės diskrecija, kurią teisės aktų leidėjas siekė suteikti Komisijai Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkte įtvirtinta fraze „kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu“.

114 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Komisija neprivalėjo Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies aiškinti, atsižvelgdama į Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punktą.

115 Iš šio sprendimo 105 ir 114 punktuose padarytų išvadų išplaukia, kad Komisija nepadarė akivaizdžios klaidos, kai normaliajai vertei nagrinėjamoje byloje apskaičiuoti taikė Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalyje nustatytą metodą.

116 Kiti ieškovės kaltinimai, susiję su Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punkto taikymu laiko atžvilgiu ir minėto protokolo I dalies 15 punkte nustatytos pasibaigusios išimties galiojimo pasekmėmis remiantis PPO teise, neturėtų paneigti šio sprendimo 114 punkte padarytos išvados.

117 Iš tiesų, kadangi PPO teisė nėra nei ginčijamo reglamento teisėtumo kontrolės kriterijus, nei norma, kurios atžvilgiu Komisija turėtų aiškinti Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalį, su tuo susiję ieškovės kaltinimai gali būti tik atmesti kaip nereikšmingi.

3. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida ir nepakankamu normaliosios vertės koregavimo motyvavimu

118 Ginčijamo reglamento 111 konstatuojamoje dalyje nustatyta: „kadangi Taivano vidaus rinkoje panašus produktas nebuvo parduodamas, normalioji vertė buvo apskaičiuota pagal [Reglamento Nr. 1225/2009] 2 straipsnio 3 ir 6 dalis“ ir „ prie susijusio produkto vidutinių gamybos sąnaudų pridedant patirtas PBA išlaidas ir Taivano rinkoje per tiriamąjį laikotarpį gautą pelną“.

119 Ginčijamo reglamento 117 konstatuojamoje dalyje nustatyta:

„[a]tsižvelgdama į tai, kad Taivane nustatytas tik nedidelis skaičius atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų į Sąjungą eksportuotų produktų rūšių, Komisija likusių rūšių produktų normaliąją vertę apskaičiavo remdamasi panašiausių rūšių produktų gamybos sąnaudomis Taivane, kad galėtų atlikti išsamų ir teisingą palyginimą, pagrįstą gamybos sąnaudomis, kurios buvo pakoreguotos atsižvelgiant į:

a) naudotų žaliavų skirtumus – remiantis patikrintais Sąjungos pramonės sąnaudų duomenimis, pagal kuriuos jungiamųjų detalių gamyba iš besiūlių vamzdžių yra 2,12–2,97 karto brangesnė nei iš suvirintų vamzdžių;

b) plieno markių skirtumus – remiantis patikrintais Sąjungos pramonės duomenimis, pagal kuriuos su plieno markėmis susijusios sąnaudos koreguotos pagal sąnaudas, susijusias su pigiausių markių plienu, naudotu jungiamosioms detalėms iš suvirintų vamzdžių kaip žaliavos gaminti; šio koregavimo dydis – 1,49–3,60 karto, nelygu naudoto plieno markės;

c) formų skirtumus – remiantis nustatytais Kinijos eksportuotojų pardavimo sandorių kainų skirtumais, kai alkūnė laikoma įprasčiausia forma, o kitų formų jungiamosios detalės (trišakiai, reduktoriai, užmovos ir specializuotos formos) yra 1,08–1,74 karto brangesnės.“

120 Ginčijamo reglamento 118 konstatuojamoje dalyje nustatyta:

„CCCMC pastabose po pirminio faktų atskleidimo pasiūlė alternatyvų pagrindą a ir b punktų koregavimams atlikti ir tam pateikė Kinijos rinkų duomenis. Tačiau šie duomenys, pirma, yra nepatikrinti ir, antra, jie yra ne rinkos ekonomikos šalies duomenys. Todėl juos naudojant būtų prieštaraujama panašios šalies metodikai, kuri taikoma normaliajai vertei apskaičiuoti. Todėl šis CCCMC tvirtinimas buvo atmestas.“

121 Savo ieškinio antrajame pagrinde ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą dėl normaliosios vertės koregavimo. Taip pat ji nurodo nepakankamą normaliosios vertės koregavimo motyvavimą. Šie du kaltinimai toliau bus nagrinėjami paeiliui.

a) Dėl kai kurių ieškovės pateiktų argumentų priimtinumo

122 Komisija teigia, kad ieškovės argumentai, jog tai, kad Komisija Kinijos duomenis naudojo koreguojant vamzdžių jungiamųjų detalių gamybos išlaidas atsižvelgiant į formos skirtumus (ginčijamo reglamento 117 konstatuojamosios dalies c punktas), kvestionuoja (minėto reglamento 118 konstatuojamoji dalis) CCCMC pateiktų duomenų, susijusių su Kinijos rinkomis, atmetimą siekiant ginčyti gamybos išlaidų koregavimą ginčijamo reglamento 117 konstatuojamosios dalies a ir b punktuose, yra nepriimtini. Šie argumentai yra nepriimtini remiantis Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktu. Komisija patikslina, kad ieškovė nepaaiškino, kuri ginčijamo reglamento dalis yra ginčijama šiais argumentais, todėl jie neleidžia Komisijai gintis.

123 Atsakydama į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą Komisija vis dėlto pripažino, kad šio sprendimo 122 punkte minėtais savo argumentais ieškovė iš esmės tvirtino, jog Komisija turėjo naudoti su Kinijos rinka susijusius duomenis ir ji šių argumentų priimtinumo klausimo nagrinėjimą paliko Bendrajam Teismui.

124 Atsižvelgiant į tai reikia konstatuoti, kad šio sprendimo 122 punkte nurodyti ieškovės argumentai gali būti suprantami taip, kaip siūlo Komisija, todėl reikia juos pripažinti priimtinais.

b) Dėl esmės

1) Dėl akivaizdžios vertinimo klaidos, kiek tai susiję su normaliosios vertės koregavimu

125 Ieškovė ginčija Komisijos atsisakymą ginčijamo reglamento 118 konstatuojamoje dalyje atsižvelgti į CCCMC pateiktus Kinijos gamintojų taikytus suvirintų ir nesuvirintų vamzdžių kainų sąrašus, siekiant atlikti tam tikrų Taivane pagamintų produktų kaštų koregavimą tam, kad būtų atsižvelgta į naudotų žaliavų skirtumus (117 konstatuojamosios dalies a punktas) ir į plieno markų skirtumus (117 konstatuojamosios dalies b punktas), palyginti su Kinijos gamintojų į Sąjungą eksportuotais produktais. Ieškovė teigia, kad dėl to, jog Komisija naudojo duomenis, susijusius su Sąjungos pramonės gamybos išlaidomis, siekdama pakoreguoti Taivano produktų gamybos išlaidas, padidėjo ieškovei priskirtas dempingo maržos lygis. Dublike ieškovė pažymėjo, kad CCCMC pateiktų duomenų, susijusių su Kinijos rinka, tikslas buvo ne nustatyti kainą, kuri būtų naudojama nustatant Taivano normaliąją vertę, bet pateikti Komisijai informaciją apie skirtumus, susijusius su suvirintų ar nesuvirintų vamzdžių, kaip žaliavų, gamybos išlaidomis ir įrodyti, kad Sąjungos gamintojų nurodytas skirtumas buvo pernelyg didelis. Ieškovė tvirtina, kad CCCMC pateikti duomenys dėl žaliavų, naudotų gaminant vamzdžių jungiamąsias detales (t. y. vamzdžiai ir vamzdeliai, kurie, kaip gamybos medžiaga, tiekiami Kinijos vamzdžių jungiamųjų detalių gamintojams), kainos. Ji pažymi, kad Sąjungos gamintojai ir dauguma Kinijos gamintojų patys negamina vamzdžių, kad iš jų pagamintų jungiamąsias detales, todėl šias žaliavas turi pirkti kaip gamybai skirtą žaliavą. Taigi CCCMC pateikti duomenys tiesiogiai reikšmingi siekiant apskaičiuoti vamzdžių jungiamųjų detalių gamintojų gamybos išlaidas Sąjungos ir Kinijos rinkose. Ieškovė teigia, kad CCCMC pateiktuose duomenyse nurodyta, jog besiūlių vamzdžių kaina buvo 1,3 karto didesnė už suvirintų vamzdžių kainą, o Komisija galiausiai nustatė, kad besiūlių vamzdžių kaina buvo 2,12–2,97 karto didesnė nei suvirintų vamzdžių.

126 Reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 112 punkto, Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją nustatyti normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėje (2011 m. spalio 27 d. Sprendimo *Dongguan Nanzha Leco Stationery / Taryba*, C-511/09 P, EU:C:2011:696, 33 punktas).

127 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad akivaizdžios klaidos įrodinėjimo našta tenka ieškovei, kuri turi pateikti jos argumentus pagrindžiančių įrodymų (šiuo klausimu žr. 1991 m. spalio 22 d. Sprendimo *Nölle*, C-16/90, EU:C:1991:402, 17 punktą; šiuo klausimu ir pagal analogiją taip pat žr. 2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Carpent Languages / Komisija*, T-582/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2010:379, 57 punktą ir 2017 m. sausio 17 d. Sprendimo *Cofely Solelec ir kt. / Parlamentas*, T-419/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:8, 96 punktą).

128 Taigi, nagrinėjamu atveju reikia patikrinti ar ieškovė pateikė įrodymų, kad apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

129 Pirma, ieškovė ginčija Komisijos teiginį, pateiktą ginčijamo reglamento 118 ir 123 konstatuojamosiose dalyse, kad CCCMC pateikti duomenys nebuvo patikrinti. Ieškovė pažymi, kad šie duomenys, kuriuos sudaro Kinijos įmonių taikytų skirtingų suvirintų ir nesuvirintų vamzdžių kainų lentelės, buvo grindžiami oficialiais gamybos kainoraščiais, kurių autentiškumas galėjo būti patikrintas. Ieškovė mano, kad Komisija nusprendė šių duomenų netikrinti, todėl ji neturėtų jų atmesti dėl to, kad jie nebuvo patikrinti. Ieškovė priduria, kad CCCMC pateikė įrodymų savo komentaruose dėl galutinių išvadų, kuriuose pateiktos patikrintos ieškovės ir kito bendradarbiaujančio gamintojo sąskaitos.

130 Dėl ginčijamo reglamento 118 konstatuojamoje dalyje išdėstyto CCCMC pateiktų duomenų atmetimo antrojo motyvo, t. y. kad jie kildinami iš ne rinkos ekonomikos valstybės, ieškovė mano, kad šis argumentas neturėtų pateisinti sisteminio atmetimo. Ieškovė teigia, kad 2011 m. liepos 15 d. ataskaitoje byloje „Europos Bendrijos. Galutinės antidempingo priemonės, taikomos tam tikroms geležinėms ir plieninėms tvirtinimo detalėms iš Kinijos“ (WT/DS 397/AB/R, 289 punktas) PPO apeliacinis komitetas nurodė, kad Komisija neturėtų atmesti Kinijos įrodymų, pateiktų siekiant pakoreguoti normaliąją vertę, ir tik nurodė tai, kad Kinija neturi rinkos ekonomikos valstybės statuso. Ieškovė priduria, kad nors 2011 m. liepos 15 d. PPO apeliacinio komiteto ataskaita byloje „Europos Bendrijos. Galutinės antidempingo priemonės, taikomos tam tikroms geležinėms ir plieninėms tvirtinimo detalėms iš Kinijos“ (WT/DS 397/AB/R, 289 punktas) susijusi su teisingu normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 10 dalį (pakeistą Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 10 dalimi), bet ne su normaliosios vertės koregavimu, šioje ataskaitoje padarytos išvados taikomos ir nagrinėjamu atveju, nes vienintelė priežastis, dėl kurios Komisija neatsižvelgė į CCCMC pateiktus duomenis, yra tai, kad jie kildinami iš ne rinkos ekonomikos valstybės. Ieškovė taip pat tvirtina, kad byloje, kurioje priimtas 2017 m. birželio 1 d. Sprendimas *Changmao Biochemical Engineering / Taryba* (T-442/12, EU:T:2017:372), Komisija, apskaičiuodama susijusių produktų, kurie nebuvo gaminami analogiškoje šalyje, normaliąją vertę, naudojo Kinijos kainą, o taip yra nagrinėjamu atveju.

131 Antra, ieškovė, kiek tai susiję su ginčijamo reglamento 124 konstatuojamąja dalimi, kaltina Komisiją atmetus CCCMC pateiktus duomenis, remiantis tuo, kad šie duomenys buvo susiję su kaina, bet ne su gamybos išlaidomis. Ieškovė mano, kad Komisija nepaaiškino skirtumo tarp gamintojo pirkimo išlaidų ir tiekėjo pardavimo kainos.

132 Trečia, ieškovė teigia, kad Komisija, siekdama dėl formos skirtumų pakoreguoti normaliąją vertę, pati naudojo Kinijos duomenis ir atsižvelgė į kainų skirtumus Kinijos eksportuotojų pardavimų sandoriuose, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 117 konstatuojamosios dalies c punkte. Ji teigia, kad jei duomenys, susiję su pardavimų kaina ne rinkos ekonomikos valstybėje, yra patikimi atlikti normaliosios vertės koregavimą, kiek tai susiję su vamzdžių jungiamųjų detalių formų skirtumais, jie turėtų būti pakankamai patikimi apskaičiuojant skirtumus, susijusius su žaliavomis ir plieno markėmis, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 117 konstatuojamosios dalies a ir b punktuose.

133 Ketvirta, ieškovė Komisiją kaltina tuo, kad peržiūrėtų galutinių išvadų 124 punkte nurodė, jog Kinijos gamintojai nepateikė jokių gamybos sąnaudų duomenų. Ieškovė mano, kad 22 dienų terminas, nustatytas pastaboms dėl galutinių išvadų pateikimo, nebuvo pakankamas pateikti papildomoms pastaboms, be tų, kurias prieš tai pateikė CCCMC, nes ji pirmą kartą šių išvadų paskelbimo dieną sužinojo, kad Komisija atmetė pateiktus duomenis.

134 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip buvo konstatuota nagrinėjant ieškovės ieškinio penktąjį pagrindą, Komisija nagrinėjamu atveju teisėtai taikė ne rinkos ekonomikos valstybei taikomą metodą. Taikydama šį metodą Komisija turi plačią diskreciją ir privalo atsižvelgti ne į rinkos ekonomikos valstybės duomenis, bet į „trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba <…> kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant [Sąjungą], o jei tai neįmanoma – rem[tis] kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą [Sąjungoje] faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą“.

135 Be to, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalį Komisijai taip pat leidžiama naudoti Sąjungos pramonės duomenis, nes joje nustatyta, kad Komisija gali remtis „už panašų produktą [Sąjungoje] faktiškai sumokėt[a] arba mokėtin[a] kain[a]“.

136 Taip pat reikia konstatuoti, kad iš ginčijamo reglamento 118 konstatuojamosios dalies matyti, jog tai, kad CCCMC pateikti duomenys kildinami iš ne rinkos ekonomikos valstybės, nebuvo vienintelis šių duomenų atmetimo motyvas. Šis atmetimas, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 124 konstatuojamoje dalyje, taip pat buvo grindžiamas tuo, kad CCCMC pateiktus duomenis sudarė vamzdžių pardavimo kaina, kuri neturėtų būti laikoma pritaikyta apskaičiuoti vamzdžių jungiamųjų detalių gamybos išlaidas.

137 Galiausiai reikia priminti, kad ieškovė nepateikė skundo, kuriuo būtų siekiama įrodyti, jog ji veikė rinkos sąlygomis, kaip tai nustatyta Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies b punkte.

138 Prieš tai nurodytų aplinkybių pakanka, kad būtų padaryta išvada, jog Komisija, siekdama atlikti ginčijamo reglamento 117 konstatuojamosios dalies a ir b punktuose paaiškintą gamybos išlaidų koregavimą, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai atmetė CCCMC pateiktus su Kinijos rinka siejamus duomenis.

2) Dėl normaliosios vertės koregavimo nepakankamo motyvavimo

139 Ieškovė nurodo ginčijamo gamybos išlaidų koregavimo motyvavimo nebuvimą.

140 Šiuo klausimu reikia priminti: kadangi reglamentas, kuriuo nustatomi galutiniai antidempingo muitai, patenka į bendrą visumos priemonių sistemą, negalima reikalauti, kad jo motyvuose konkrečiai būtų nurodytos įvairios faktinės ir teisinės aplinkybės, kurios yra jo dalykas ir kurios kartais būna gausios ir sudėtingos, ar kad institucijos pateiktų savo poziciją dėl visų argumentų, kuriais remiasi suinteresuotosios šalys. Atvirkščiai, pakanka, jog aktą priėmusi institucija išdėstytų faktines aplinkybes ir teisinius argumentus, turinčius esminę reikšmę ginčijimo reglamento bendroje struktūroje. Institucijos neturi konkrečiai motyvuoti to, kad neatsižvelgė į įvairius suinteresuotųjų asmenų pateiktus argumentus. Pakanka, kad reglamente būtų aiškiai pagrįsti pagrindiniai jų atliktos analizės dalykai, nes toks pagrindimas gali atskleisti priežastis, dėl kurių jos atmetė atitinkamus argumentus, kuriais šalys rėmėsi per administracinę procedūrą. Be to, reglamentas, kuriuo atlikus tyrimą nustatomi antidempingo muitai, turi būti motyvuotas tik dėl visų faktinių ir teisinių aplinkybių, kurios buvo svarbios atliekant jame pateiktą vertinimą. Tokio akto motyvais nesiekiama paaiškinti, kaip institucijų pozicija keitėsi per administracinę procedūrą, taigi jie nėra skirti pagrįsti skirtumams tarp galutiniame akte pasirinkto sprendimo ir laikinos pozicijos, išdėstytos dokumentuose, kurie per šią procedūrą buvo išsiųsti suinteresuotosioms šalims, kad šios galėtų pateikti savo pastabas. Todėl šia pareiga iš institucijų

nereikalaujama paaiškinti, kodėl tam tikru administracinės procedūros etapu nurodyta pozicija buvo galbūt nepagrįsta (2010 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Whirlpool Europe / Taryba*, T-314/06, EU:T:2010:390, 114–116 punktai).

141 Nagrinėjamu atveju pakanka konstatuoti, kad iš ginčijamo reglamento 118–129 konstatuojamųjų dalių matyti, jog Komisija aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė CCCMC pateiktų duomenų atmetimo motyvus.

142 Taigi darytina išvada, kad Komisija nepažeidė savo pareigos nurodyti normaliosios vertės koregavimo motyvus.

143 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio antrąjį pagrindą.

4. Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida ir piktnaudžiavimu įgaliojimais nustatant analizės laikotarpį

144 Visų pirma reikia pažymėti, kad 2012 m. lapkričio 10 d., po to, kai Europos Sąjungos nerūdijančiojo plieno sandūriniu būdu privirinamų jungiamųjų detalių pramonės apsaugos komitetas pateikė skundą, Komisija pradėjo atskirą nuo aptariamo nagrinėjamoje byloje antidempingo tyrimą (toliau – ankstesnis tyrimas). Šis tyrimas buvo pradėtas paskelbus Pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių sandūriniu būdu privirinamų jungiamųjų dalių (gatavų ir negatavų) inicijavimą (OL C 342, 2012, p. 2). Šis tyrimas, atsiėmus skundą, buvo užbaigtas 2013 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos sprendimu 2013/440/ES, kuriuo nutraukiamas antidempingo tyrimas dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės nerūdijančio plieno vamzdžių ir vamzdelių sandūriniu būdu privirinamų jungiamųjų detalių (gatavų ir negatavų) (OL L 223, 2013, p. 13).

145 Reikia priminti, kad iš ginčijamo reglamento 43 konstatuojamosios dalies matyti, jog šiuo atveju atliekant aptariamą tyrimą „nagrinėtas 2014 m. spalio 1 d.–2015 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis“. Iš ginčijamo reglamento 44 konstatuojamosios dalies matyti, kad „[t]iriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2012 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos“.

146 Savo ieškinio trečiajame pagrinde ieškovė nurodo, kad Komisija reikšmingas tendencijas turėjo išnagrinėti, siekdama įvertinti žalą laikotarpiu, prasidėjusiu 2010 m., bet ne 2012 m.

147 Pirma, ieškovė pripažįsta, kad įprasta Komisijos praktika antidempingo tyrimo srityje yra išnagrinėti ketverių metų laikotarpį. Vis dėlto ji pažymi, kad per šioje byloje nagrinėjamą tyrimą CCCMC siekė įtikinti Komisiją pratęsti kontroliuojamą laikotarpį taip, kad jis apimtų ankstesnio tyrimo laikotarpį. Šiuo klausimu ji tvirtina, kad Komisijos plati diskrecija antidempingo srityje apima ir galimybę nukrypti nuo įprastinės praktikos, jei tai pateisina vykstančio tyrimo aplinkybės. Ji mano, kad nagrinėjamo tyrimo aplinkybės pateisina Komisijos nukrypimą nuo jos įprastos praktikos, nes Komisija jau atliko didelę ankstesnio tyrimo dalį, kuri daugiausiai susijusi su ta pačia skundo pareiškėja, tuo pačiu nagrinėjamu produktu, tais pačiais eksportuojančiais gamintojais ir importuotojais, ir be abejonių, jau turėjo visus Eurostato per ankstesnį tyrimą surinktus ir išanalizuotus duomenis. Ieškovė tvirtina, kad nors ankstesnis tyrimas buvo nutrauktas Sprendimu 2013/440 atsiėmus skundą, tikroji priežastis, dėl kurios Komisija nutraukė minėtą tyrimą, buvo ta, kad buvo nepakankamai įrodymų apie žalos Sąjungos pramonei buvimą. Ieškovė daro išvadą, kad CCCMC prašymo išplėsti aptariamą laikotarpį atmetimas yra Komisijos „piktnaudžiavimas įgaliojimais“, ir prašo Bendrojo Teismo kaip nepakankamai motyvuotas ir neteisėtas kvalifikuoti Komisijos išvadas, susijusias su aptariamu laikotarpiu, todėl ir jos galutinį žalos nustatymą.

148 Antra, ieškovė tvirtina, kad CCCMC per aptariamą tyrimą pateikė duomenų, kuriuose buvo įrodymų (grindžiamų naujausiais Eurostato duomenimis), susijusių su prekybos kainomis ir apimtimis tarp dviejų valstybių, kurios yra tyrimo, apimančio laikotarpį nuo 2010 m., objektas. Šie duomenys įrodo

bendrą kainų ir importo kiekio kaitos stabilumą laikotarpiu nuo 2010 m. Ji tvirtina, kad šie įrodymai buvo pateikti siekiant įrodyti, kad importo kaina ir apimtis žymiai nesumažėjo, palyginti su laikotarpiu, kurį apėmė ankstesnis tyrimas. Vis dėlto ji pripažįsta, kad iš tiesų, jei būtų nagrinėjamas prekybos pokytis tik nuo 2012 m., panašu, kad importo kaina sumažėjo. Jei, priešingai, būtų vertinamas ilgesnis laikotarpis, ieškovė teigia, kad importo kaina per visą šį laikotarpį akivaizdžiai išliko stabili; šis stabilumas, jos teigimu, turi būti lemiamas aspektas vertinant esamą žalą ir priežastinį ryšį.

a) Dėl pagrindo priimtinumo

149 Komisija teigia, kad ieškovės ieškinio trečiasis pagrindas yra nepriimtinas remiantis Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktu. Ieškovė nuosekliai ir suprantamai ieškinyje nenurodė esminių faktinių ir teisinių aplinkybių, kuriais jis grindžiamas, tam, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, prireikus – be jokios kitos papildomos informacijos, kuria galima būtų pasiremti. Komisija primena, kad ieškinyje turi būti išsamiai išplėtotas pagrindas, kuriuo grindžiamas ieškinys, todėl vien abstraktus paaiškinimas neatitinka Procedūros reglamento reikalavimų (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, EU:T:2014:774, 66 punktas). Ji primena, kad jei pagrindas (ar jo dalis) yra nesuprantamas, reikia jį pripažinti nepriimtinu (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, EU:T:2014:774, 135 punktas). Komisija teigia, kad ieškovė nepaaiškino, kuo pasireiškė akivaizdi vertinimo klaida ar piktnaudžiavimas įgaliojimais, kurie buvo nurodyti trečiojo pagrindo antraštinėje dalyje. Ji pažymi, kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių jos teiginius, suformuluotus dėl trečiojo pagrindo, išskyrus tai, kiek tai susiję su jos teiginiu, kad importo kainos nuo 2010 m. akivaizdžiai išliko labai stabilios, darant nuorodą į priedą.

150 Papildomai Komisija tvirtina, kad ieškinio 80 punkte pateikti ieškovės argumentai dėl eksporto kainų stabilumo nuo 2010 m. yra nepriimtini, remiantis Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktu. Komisija teigia, kad siekdama pagrįsti savo teiginį, jog importo kainos nuo 2010 m. išliko labai stabilios, ieškovė daro bendrą nuorodą į priedą, t. y. į 28 lapų dokumentą, tačiau visiškai nepatikslino, kur yra jos teiginius pagrindžiantys argumentai. Šiuo klausimu ji primena Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią Bendrasis Teismas neprivalo prieduose ir atsiliepimuose ieškoti ir nustatyti pagrindų, kuriuos galėtų pripažinti pagrindžiančiais ieškinį (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 97 ir 100 punktai bei 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41 punktas). Analogiški reikalavimai taikomi tuo atveju, kai tam tikras Bendrajame Teisme nurodytas pagrindas grindžiamas tam tikru argumentu (2013 m. birželio 13 d. Sprendimo *Versalis / Komisija*, C-511/11 P, EU:C:2013:386, 115 punktas). Ji teigia, kad bendra nuoroda į kitus dokumentus, net jeigu jie pridėti prie ieškinio kaip priedai, negali kompensuoti teisinių argumentų, kurie turi būti nurodyti pačiame ieškinyje, pagrindinių sudėtinių dalių nebuvimo (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 94–100 punktus; 2013 m. birželio 13 d. Sprendimo *Versalis / Komisija*, C-511/11 P, EU:C:2013:386, 115 punktą ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40 punktą).

151 Nagrinėjamu atveju visų pirma reikia konstatuoti, kad, kaip tai matyti iš šio sprendimo 147 ir 148 punktų, ieškovė ieškinyje nurodė argumentus, kuriais remdamasi pakankamai aiškiai grindė ieškinio trečiąjį pagrindą, todėl nereikia dėl šios priežasties šį ieškinio pagrindą pripažinti nepriimtinu.

152 Antra, reikia konstatuoti, kad ieškinio 80 punkte ieškovė faktiškai padarė bendrą nuorodą į priedą A.11, ir tai ji patvirtino dublike. Tai, kad ji dubliko etape pateikia konkrečias minėto priedo aplinkybes, kurios, jos nuomone, pagrindžia jos teiginius, negali kompensuoti pareiškiant ieškinį padaryto Procedūros reglamento 76 straipsnio reikalavimų pažeidimo (žr. 2015 m. sausio 9 d. Nutarties *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, T-482/12, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:19, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi ieškovės bendrą nuorodą į priedą A.11 reikia laikyti nepriimtina (šiuo

klausimu žr. 2017 m. birželio 22 d. Sprendimo *Biogena Naturprodukte / EUIPO (ZUM wohl)*, T-236/16, EU:T:2017:416, 12 punktą ir 2018 m. kovo 9 d. Sprendimo *NORMOSANG*, T-103/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:126, 25 punktą).

b) Dėl esmės

153 Visų pirma ieškovės argumentai, kad net jei ankstesnis tyrimas buvo nutrauktas Sprendimu 2013/440, po to, kai buvo atsiimtas skundas, tikroji priežastis, dėl kurios Komisija nutraukė minėtą tyrimą, buvo nepakankami įrodymai, kad nebuvo padaryta žalos Sąjungos pramonei, todėl ji turi būti pripažinta nereikšminga. Iš tiesų reikia pažymėti, kad, kaip tvirtina Komisija, Bendrasis Teismas, nagrinėdamas šį ieškinį, neprivalo analizuoti argumentų, susijusių su ankstesniu tyrimu, nes klausimai, susiję su žalos nustatymu ar nenustatymu per minėtą tyrimą, yra nepriklausomi nuo šioje byloje nagrinėjamo tyrimo ir negali lemti ginčijamo reglamento panaikinimo.

154 Antra, dėl ieškovės nurodytos akivaizdžios klaidos reikia priminti, kad ieškovė privalo pateikti jos teiginius pagrindžiančių įrodymų (šiuo klausimu žr. 1991 m. spalio 22 d. Sprendimo *Nölle*, C-16/90, EU:C:1991:402, 17 punktą; šiuo klausimu ir pagal analogiją taip pat žr. 2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Carpent Languages / Komisija*, T-582/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2010:379, 57 punktą ir 2017 m. sausio 17 d. Sprendimo *Cofely Solelec ir kt. / Parlamentas*, T-419/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:8, 96 punktą).

155 Iš jurisprudencijos matyti, kad tyrimas turi būti atliekamas remiantis kuo naujesne informacija, kad būtų galima nustatyti antidempingo muitus, galinčius apsaugoti Sąjungos pramonę nuo dempingo (2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques / Taryba*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 92 punktas; 2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *CM Eurologistik ir GLS*, C-283/14 ir C-284/14, EU:C:2016:57, 66 punktas ir 2017 m. sausio 25 d. Sprendimo *Rusal Armenal / Taryba*, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 119 punktas).

156 Nagrinėjamu atveju ieškovė nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių, kad Komisija nukrypo nuo įprastos praktikos remtis ketverių metų analizės laikotarpiu ir atsižvelgė į prekybos duomenis nuo 2010 m.

157 Taigi darytina išvada, kad ieškovė neįrodė, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

158 Trečia, dėl ieškovės nurodyto piktnaudžiavimo įgaliojimais reikia priminti, kad teisės aktas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei, remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais duomenimis, paaiškėja, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų nei nurodytieji tikslų arba norint išvengti Sutartyje numatytos konkrečiomis aplinkybėmis taikytinos procedūros (žr. 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-390/08, EU:T:2009:401, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

159 Nagrinėjamu atveju ieškovė nepateikė įrodymų, kad priimdama ginčijamą reglamentą Komisija siekė kito tikslo, ne tikslo priimti antidempingo priemones pagal Sąjungos teisę. Todėl reikia atmesti argumentą, grindžiamą tariamu Komisijos piktnaudžiavimu įgaliojimais.

160 Ketvirta, dėl ieškovės argumento, kad Komisijos išvados, susijusios su analizės laikotarpiu, turėjo būti laikomos nepakankamai motyvuotomis, reikia daryti nuorodą į šio sprendimo 140 punkte minėtą jurisprudenciją.

161 Nagrinėjamu atveju pakanka konstatuoti, kad ginčijamo reglamento 46 konstatuojamoje dalyje Komisija motyvavo kai kurių šalių per antidempingo tyrimą pateikto prašymo išplėsti analizės laikotarpį atmetimo priežastis.

162 Taigi ieškovės argumentai, kad išvados turėjo būti laikomos nepakankamai motyvuotomis, turi būti pripažinti nepagrįstais.

163 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinio trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas, ir nereikia nuspręsti dėl jo reikšmingumo, kurį taip pat ginčijo Komisija.

5. Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo gero administravimo ir skaidrumo principų, taip pat teisės į gynybą pažeidimu

164 Ieškovė savo ieškinio ketvirtajame pagrinde tvirtina, kad Komisija nepaisė bendrų Sąjungos teisės principų, kaip antai gero administravimo, skaidrumo principų ir teisės į gynybą. Ieškovė mano, kad Komisija pažeidė teisę į gynybą, nes, pirma, atsisakė atskleisti duomenis, susijusius su Sąjungos pramone, kurie buvo prieinami pirminių išvadų etape, antra, nustatė 22 dienų terminą pastaboms dėl galutinių išvadų pateikti ir, trečia, nustatė dviejų su puse darbo dienų terminą pateikti pastaboms dėl 2016 m. lapkričio 25 d. peržiūrėtų galutinių išvadų, kuriose pirmą kartą buvo pateikta svarbi informacija.

a) Dėl ieškovės nurodyto gero administravimo ir skaidrumo principų pažeidimo

165 Komisija tvirtina, kad ieškovės argumentus, jog Komisija pažeidė bendruosius Sąjungos teisės principus, kaip antai gero administravimo ir skaidrumo, reikia pripažinti nepriimtinais, nes ieškovė ieškinyje nenurodė, kuo pasireiškia šių principų pažeidimas. Komisija pažymi, kad iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio 1 dalies matyti, jog ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindai, kuriais remiasi ieškovas. Ji teigia, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog tam, kad ieškinys būtų priimtinas, ieškovas ieškinyje turi nuosekliai ir suprantamai nurodyti pagrindines faktines ir teisines aplinkybes, kuriomis grindžiamas ieškinys, kad atsakovas galėtų gintis, o Bendrasis teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, prireikus, nesiremdamas kita informacija. Taigi ieškinyje turi būti išsamiai išplėtotas pagrindas, kuriuo grindžiamas ieškinys, todėl abstraktus paaiškinimas neatitinka Procedūros reglamento reikalavimų. Komisija teigia, kad jei ieškinio pagrindas (ar jo dalis) yra nesuprantamai išdėstytas, jį reikia atmesti (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-443/11, EU:T:2014:774, 66 ir 135 punktus bei 2015 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Italija ir Ispanija / Komisija*, T-124/13 ir T-191/13, EU:T:2015:690, 33 punktą).

166 Pagal Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą ieškinyje turi būti nurodyta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Iš jurisprudencijos matyti, kad ši santrauka turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o kompetentingas teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio (šiuo klausimu žr. 1991 m. kovo 5 d. Sprendimo *Grifoni / CEEA*, C-330/88, EU:C:1991:95, 18 punktą).

167 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad, kaip teigia ir Komisija, ieškovė nenurodė ir nepaaiškino, kuo pasireiškia gero administravimo ir skaidrumo principų pažeidimas, kurį ji nurodė ieškinio ketvirtojo pagrindo antraštinėje dalyje, todėl šiuos argumentus reikia atmesti kaip nepriimtinus.

b) Dėl ieškovės teisės į gynybą pažeidimo

168 Dėl ieškovės nurodytos teisės į gynybą pažeidimo visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip buvo nuspręsta šio sprendimo 36 punkte, ieškovė neturėtų Bendrajame Teisme remtis CCCMC teise į gynybą.

169 Dėl motyvų, nurodytų šio sprendimo 37–41 punktuose, taip pat reikia atmesti kaltinimą, susijusį su suteiktu nepakankamu terminu pastaboms dėl peržiūrėtų galutinių išvadų pateikti.

170 Be to, dėl kaltinimo, grindžiamo duomenų apie Sąjungos pramonę, prieinamų priminių išvadų etape, nepateikimu, visų pirma reikia pažymėti, kad ieškovė neįrodė, jog pati savo pastabose dėl pirminių išvadų prašė atskleisti šiuos duomenis, nes nuoroda į CCCMC pastabas neturi reikšmės dėl priežasčių, primintų šio sprendimo 169 punkte. Antra, ieškovė neįrodė, kad procedūros rezultatas būtų buvęs skirtingas, jei būtų žinojusi šiuos duomenis jau pirminių išvadų, bet ne galutinių išvadų etape. Todėl šį kaltinimą reikia atmesti dėl prieš tai išdėstytų motyvų.

171 Galiausia dėl kaltinimo, grindžiamo nepakankamu terminu pastaboms dėl galutinių išvadų pateikti, pakanka pažymėti, kad Komisijos suteiktas dvidešimt dviejų dienų terminas yra žymiai ilgesnis, nei minimalus dešimties dienų terminas, šiame kontekste nustatytas Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 5 dalyje, o ieškovės nurodytos ypatingos aplinkybės šiuo klausimu negali turėti įtakos procedūros teisėtumui. Todėl reikia atmesti šį kaltinimą.

172 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą ieškinio ketvirtąjį pagrindą.

173 Iš viso to, kas nurodyta prieš tai, darytina išvada, kad reikia atmesti ieškinį.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

174 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

175 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

176 Nagrinėjamu atveju Komisija reikalavo priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia patenkinti Komisijos reikalavimus ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas. Be to, Taryba, kaip į bylą įstojusi institucija, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd*** **padengia savo ir Europos Komisijos nurodytas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Paskelbta 2019 m. rugsėjo 19 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

I. Ginčo aplinkybės 2

II. Procesas ir šalių reikalavimai 3

III. Dėl teisės 4

A. Dėl esmės 4

1. Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida, nešališkumo vertinant įrodymus nebuvimu, ieškovei tenkančia pernelyg didele įrodinėjimo našta, ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimu ir nepakankamu motyvavimu, nustatant pagal standartus ASME/ANSI ir EN/DIN gaminamų vamzdžių jungiamųjų detalių tarpusavio pakeičiamumą . 4

a) Dėl ieškinio pirmojo pagrindo dalyko 4

b) Dėl antrojo kaltinimo, grindžiamo ieškovės teisės būti išklausytai, kiek tai susiję su dviejų standartų tarpusavio pakeičiamumo nustatymu, pažeidimu 5

c) Dėl pirmojo, trečiojo ir ketvirtojo kaltinimų, grindžiamų akivaizdžia klaida, nešališkumo nebuvimu vertinant įrodymus ir ieškovei tenkančia pernelyg didele įrodinėjimo našta, kiek tai susiję su vamzdžių jungiamųjų detalių, pagamintų laikantis standartų ASME/ANSI ir EN/DIN, tarpusavio pakeičiamumu 7

1) Dėl kai kurių dubliko priedų priimtinumo 7

2) Dėl ieškovės argumentų, susijusių su ginčijamo reglamento 54 konstatuojamąja dalimi, priimtinumo 8

3) Dėl pirmojo, trečiojo ir ketvirtojo kaltinimų esmės 8

d) Dėl penktojo kaltinimo, grindžiamo nepakankamu motyvavimu, kiek tai susiję su standartų EN/DIN ir ASME/ANSI tarpusavio pakeičiamumo nustatymu 11

2. Dėl ieškinio penktojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida taikant vertinimą, kuris skirtas ne rinkos ekonomikos valstybėms 12

a) Dėl galimybės Bendrajame Teisme remtis Kinijos stojimo į PPO protokolo I dalies 15 punktu tam, kad būtų patikrintas ginčijamo reglamento teisėtumas 13

b) Dėl PPO teisę atitinkančio Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkto aiškinimo 16

3. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida ir nepakankamu normaliosios vertės koregavimo motyvavimu 17

a) Dėl kai kurių ieškovės pateiktų argumentų priimtinumo 18

b) Dėl esmės 18

1) Dėl akivaizdžios vertinimo klaidos, kiek tai susiję su normaliosios vertės koregavimu. 18

2) Dėl normaliosios vertės koregavimo nepakankamo motyvavimo 20

4. Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo akivaizdžia vertinimo klaida ir piktnaudžiavimu įgaliojimais nustatant analizės laikotarpį 21

a) Dėl pagrindo priimtinumo 22

b) Dėl esmės 23

5. Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo gero administravimo ir skaidrumo principų, taip pat teisės į gynybą pažeidimu 24

a) Dėl ieškovės nurodyto gero administravimo ir skaidrumo principų pažeidimo 24

b) Dėl ieškovės teisės į gynybą pažeidimo 24

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų 25